a. gr. a. 247
152.

Anacreon

BIBLIOTHECA
REGIA
MONACENSIS.

ANACREONTIS

ODARIA.

ODVEIT

ANACREONTIS

ODARIA,

AD

TEXTUS BARNESIANI FIDEM

EMENDATA.

ACCEDUNT

VARIÆ LECTIONES

CURÂ

EDVARDI FORSTER, A. M.

REG. SOCIET. ET ANTIQ. SOCIET.

LOND. SOC.

LONDINI,

SUMPTIBUS EDITORIS EXCUDEBANT

GUL. BULMER ET SOC.

ET PROSTANT APUD J. WHITE ET G. MILLER.

MDCCCII.

20. D.

BIBLIOTHECA
REGIA
MONACENSIS.

ΕΙΣ ΛΥΡΑΝ. α'.

Θ ΕΛΩ λέγειν 'Ατρείδας,
Θέλω δὲ Κάδμον ᾄδειν·
'Η βάρβιτος δὲ χορδαῖς
"Ερωτα μοῦνον ἠχεῖ.

"Ημειψα νεῦρα σφῶην,
Καὶ τὴν λύρην ἅπασαν·
Κἀγὼ μὲν ἦδον ἄϑλους
Ἡρακλέους· λύρη δὲ
"Ερωτας ἀντεφώνει.
Χαίροιτε λοιπὸν ἡμῖν,
"Ηρωες· ἡ λύρη γὰρ
Μόνους ἔρωτας ᾄδει.

ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ. β'.

Φύσις κέρατα ταύροις,
Οπλὰς δ' ἔδωκεν ἵπποις,
Ποδωκίην λαγωοῖς,

Λέουσι χάσμ᾽ ὀδόντων,
Τοῖς ἰχθύσιν τὸ νηκτὸν,
Τοῖς ὀρνέοις πέτασθαι,
Τοῖς ἀνδρασιν φρόνημα·
Γυναιξὶν οὐκ ἔτ᾽ εἶχεν;
Τί οὖν δίδωσι; κάλλος,
᾽Αντ᾽ ἀσπίδων ἀπασέων,
᾽Αντ᾽ ἐγχέων ἁπάντων·
Νικᾷ δὲ καὶ σίδηρον,
Καὶ πῦρ, καλή τις οὖσα

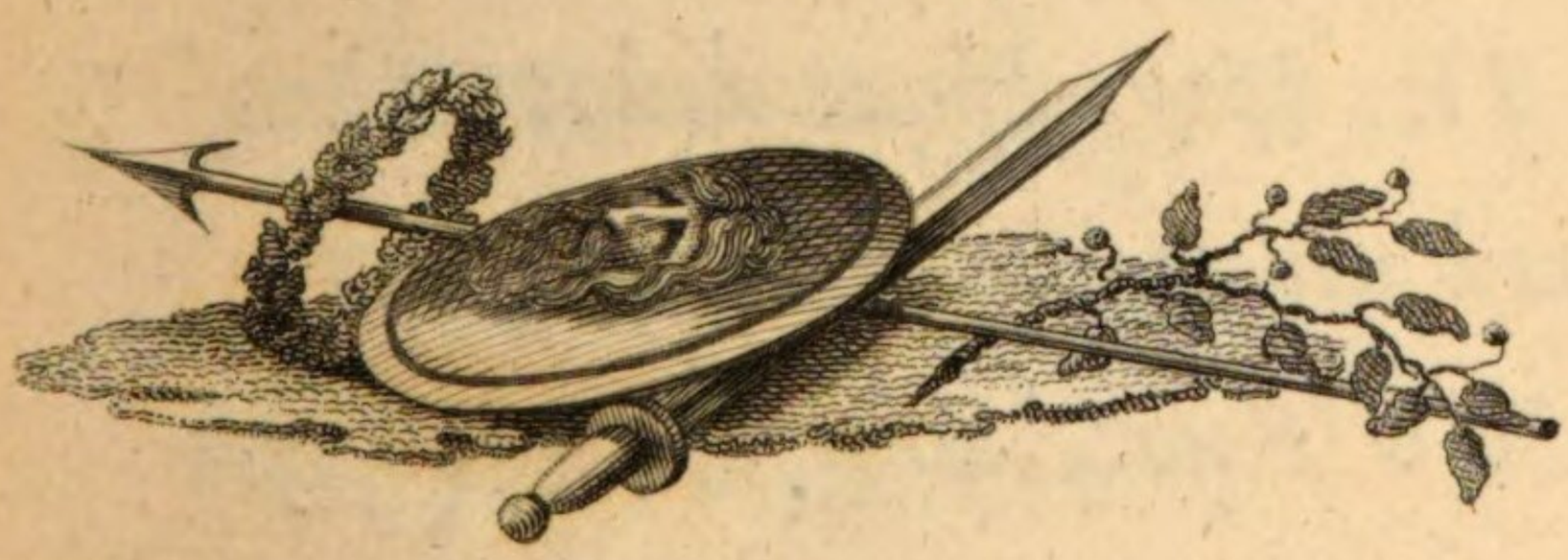

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ. γ'.

Μεσονυκτίοις ποδ' ὥραις,
Στρέφεται ὅτ' Ἄρκτος ἤδη
Κατὰ χεῖρα τὴν Βοώτεω,
Μερόπων δὲ φῦλα πάντα
Κέαται, κόπῳ δαμέντα·
Τότ' Ἔρως ἐπισταθείς μευ
Θυρέων ἔκοπτ' ὀχῆας.
Τίς, ἔφην, θύρας ἀράσσει;
Κατὰ μευ σχίσεις ὀνείρους.
Ὁ δ' Ἔρως, Ἄνοιγε, φησὶ,

Βρέφος εἰμὶ, μὴ φόβησαι·
Βρέχομαι δὲ, κἀσέληνον
Κατὰ νύκτα πεπλάνημαι.
'Ελέησα ταῦτ' ἀκούσας·
'Ανὰ δ' εὐθὺ λύχνον ἅψας
'Ανέῳξα· καὶ βρέφος μὲν
'Εσορῶ φέροντα τόξον,
Πτέρυγάς τε καὶ φαρέτρην·
Παρὰ δ' ἰστίην καθίσσας
Παλάμαισι χεῖρας αὐτοῦ
'Ανέθαλπον, ἐκ δὲ χαίτης
'Απέθλιβον ὑγρὸν ὕδωρ.
'Ο δ', ἐπεὶ κρύος μεθῆκε,
Φέρε, φησὶ, πειράσωμεν

6

Τόδε τοξον, εἴ τι μοι νῦν
Βλάβεται βραχεῖσα νευρή·
Τανύει δὲ, καὶ με τυπτει
Μέσον ἦπαρ, ὥσπερ οἶστρος·
Ἀνὰ δ' ἄλλεται καχάζων.
Ξένε, δ' εἶπε, συγχάρηθι·
Κέρας ἀβλαβὲς μὲν ἐστι,
Σὺ δὲ καρδίην πονήσεις.

ΕΙΣ ΄ΕΑΥΤΟΝ. δ΄.

᾽Επὶ μυρσίναις τερείναις,
᾽Επὶ λωτίναις τε ποίαις
Στορέσας, ϑέλω προπίνειν.
῾Ο δ᾽ ″Ερως, χιτῶνα δήσας

Ὑπὲρ αὐχένος παπύρῳ,
Μέθυ μοι διηκονείτω.
Τροχὸς ἅρματος γὰρ οἷα
Βίοτος τρέχει κυλισθείς,
Ὀλίγη δὲ κεισόμεσθα
Κόνις, ὀστέων λυθέντων.
Τί σε δεῖ λίθον μυρίζειν;
Τί δὲ γῇ χέειν μάταια;
Ἐμὲ μᾶλλον, ὡς ἔτι ζῶ,
Μύρισον, ῥόδοις δὲ κρᾶτα
Πύκασον, κάλει δ' ἑταίρην.
Πρὶν, Ἔρως, ἐκεῖ μ' ἀπελθεῖν
Ὑπὸ νερτέρων χορείας,
Σκεδάσαι θέλω μερίμνας.

ΕΙΣ ΡΟΔΟΝ. ε.

Τὸ ῥόδον τὸ τῶν Ἐρώτων
Μίξωμεν Διονύσῳ·
Τὸ ῥόδον τὸ καλλίφυλλον
Κροτάφοισιν ἁρμοσαντες.
Πίνομεν ἁβρὰ γελῶντες.
Ῥόδον, ὦ φέριστον ἄνθος,
Ῥόδον, εἶαρος μέλημα·
Ῥόδα καὶ θεοῖσι τερπνά.
Ῥόδα παῖς ὁ τῆς Κυθηρης
Στέφεται καλοῖς ἰούλοις,

Χαρίτεσσι συγχορεύων.
Στέψον οὖν με, καὶ λυρίσσω.
Παρὰ σοῖς, Διόνυσε, σηκοῖς
Μετὰ κούρης βαθυκόλπου,
Ῥοδίνοισι στεφανίσκοις
Πεπυκασμένος, χορεύσω.

ΚΩΜΟΣ. ε'.

Στεφάνους μὲν κροτάφοισι
Ῥοδίνους συναρμόσαντες
Μεθύομεν ἁβρὰ γελῶντες·
Ὑπὸ καρδίτῳ δὲ κούρη,
Κατακίσσοισι βρύοντας

Πλοκάμοις φέρουσα ϑύρσους,
Χλιδανόσφυρος χορεύει.
Ἀβροχαίτης δ' ἅμα κοῦρος,
Στομάτων ἡδὺ πνεόντων,
Κατὰ πηκτίδων ἀϑύρει
Προχέων λιγεῖαν ὀμφήν.
Ὁ δ' Ἔρως ὁ χρυσοχαίτης,
Μετὰ τοῦ καλοῦ Λυαίου
Μετὰ τῆς καλῆς Κυϑήρης,
Τὸν ἐπήρατον γεραιοῖς
Κῶμον μέτεισι χαίρων.

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ. ζ'.

Ὑακινθίνῳ με ῥάβδῳ
Χαλεπῶς Ἔρως βαδίζοντ'
Ἐκέλευσε συντροχάζειν·
Διὰ δ' ὀξέων μ' ἀναύρων,
Ξυλόχων τὲ καὶ φαράγγων,
Τροχάοντα πεῖρεν ὕδρος.
Καρδίη δὲ ῥινὸς ἄχρις
Ἀνέβαινε, κἤν ἀπέσβην.
Ὁ δ' Ἔρως, μέτωπα σείων
Ἀπαλοῖς πτεροῖσιν, εἶπε,
Συγὰρ ου δυνῃ φιλῆσαι.

ΕΙΣ ΤΟ ΈΑΥΤΟΥ ΟΝΕΙΡΟΝ. ή.

Διὰ νυκτὸς ἐγκαθεύδων
Ἀλιπορφύροις τάπησι,
Γεγανυμένος Λυαίῳ,
Ἐδοκουν ἄκροισι ταρσοῖς
Δρόμον ὠκὺν ἐκτανύειν,
Μετὰ παρθένων ἁβρῶν·
Ἐπεκερτόμουν δὲ παῖδες,
Ἀπαλώτεροι Λυαίου,
Δακέθυμά μοι λέγοντες,
Διὰ τὰς καλὰς ἐκείνας.
Ἐθέλοντα δ' αὖ φιλῆσαι

Φύγον ἐξ ὕπνου με πάντες.
Μεμονωμένος δ' ὁ τλήμων
Πάλιν ἤθελον καθεύδειν.

ΕΙΣ ΠΕΡΙΣΤΕΡΑΝ. Θ'.

Ἐρασμίη πέλεια,
Πόθεν, πόθεν πέτασσαι ;
Πόθεν μύρων τοσούτων,
Ἐπ' ἠέρος θέουσα,
Πνέεις τε καὶ ψεκάζεις ;
Τίς ἐστί σοὶ ; μέλει δὲ.
Ἀνακρέων μ' ἔπεμψε
Πρὸς παῖδα, πρὸς Βάθυλλον,
Τὸν ἄρτι τῶν ἁπάντων

Κρατοῦντα καὶ τύραννον.
Πέτρακέ μ' ἡ Κυθήρη,
Λαβοῦσα μικρὸν ὕμνον·
Ἐγὼ δ' Ἀνακρέοντι
Διηκονῶ τοσαῦτα.
Καὶ νῦν οἵας ἐκείνου
Ἐπιστολὰς κομίζω·
Καί φησιν, εὐθέως με
Ἐλευθέρην ποιήσειν.
Ἐγὼ δέ, κἢν ἀφῇ με,
Δούλη μενῶ παρ' αὐτῷ·
Τί γάρ με δεῖ πέτασθαι
Ὄρη τε καὶ κατ' ἀγρούς,
Καὶ δένδρεσιν καθίζειν,

Φαγοῦσαν ἄγριόν τι;
Τανῦν ἔδω μὲν ἄρτον,
Ἀφαρπάσασα χειρῶν
Ἀνακρέοντος αὐτοῦ·
Πιεῖν δὲ μοι δίδωσι
Τὸν οἶνον, ὃν προπίνει.
Πιοῦσα δ' ἂν χορεύσω,
Καὶ δεσποτην ἐμοῖσι
Πτεροῖσι συγκαλυψω·
Κοιμωμένη δ' ἐπ' αὐτῷ
Τῷ βαρβίτῳ καθεύδω.
Ἔχεις ἅπαντ', ἄπελθε·
Λαλιστέραν μ' ἔθηκας,
Ἄνθρωπε, καὶ κορώνης.

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ ΚΗΡΙΝΟΝ. ι.

Ἔρωτα κηρινόν τις
Νεηνίης ἐπώλει·
Ἐγὼ δὲ οἱ παραστὰς,
Πόσου θέλεις, ἔφην, σοὶ

Τὸ τευχ.ὲν ἐκπρίωμαι;
Ὁ δ' εἶπε, Δωριάζων,
Λάβ' αὐτὸν, ὁππόσου λῆς·
Ὅμως δ' ἴν' ἐκμάθῃς πᾶν,
Οὐκ εἰμὶ κηροτέχνας.
Ἀλλ' οὐ θέλω συνοικῆν
Ἔρωτι παντορέκτᾳ.
Δὸς οὖν, δὸς αὐτὸν ἡμῖν
Δραχμῆς, καλὸν σύνευον.
Ἔρως, σὺ δ' εὐθέως με
Πύρωσον· εἰ δὲ μὴ, σὺ
Κατὰ φλογὸς τακήσῃ.

ΕΙΣ ΈΑΥΤΟΝ. ιά.

Λέγουσιν αι γυναῖκες,
Ἀνακρέων, γέρων εἶ·
Λαβὼν ἔσοπτρον, ἄθρει
Κομας μὲν οὐκέτ' οὔσας,
Ψιλὸν δὲ σευ μέτωπον.
Ἐγὼ δὲ τὰς κόμας μὲν,
Εἴτ' εἰσὶν, εἴτ' ἀπῆλθον,
Ουκ οἶδα· τοῦτο δ' οἶδα,
Ὡς τῷ γέροντι μᾶλλον
Πρέπει τὸ τερπνὰ παίζειν,
Ὅσῳ πέλας τὰ μοίρης.

ΕΙΣ ΧΕΛΙΔΟΝΑ. ιϛ'.

Τί σοι θέλεις ποιήσω,
Τί, κωτίλη χελιδών;
Τὰ ταρσά σευ τὰ κοῦφα,
Θέλεις, λαβὼν ψαλίξω;
Ἢ μᾶλλον ἔνδοθέν σευ
Τὴν γλῶσσαν, ὡς ὁ Τηρεὺς
Ἐκεῖνος, ἐκθερίξω;
Τί μευ καλῶν ὀνείρων,
Ὑποθρίαισι φωναῖς
Ἀφήρπασας Βάθυλλον;

ΕΙΣ ΑΤΤΙΝ. ιγ΄.

Οἱ μὲν, καλὴν Κυβήβην
Τὸν ἠμίθηλυν Ἄτιν
Ἐν οὔρεσιν βοῶντα,
Λέγουσιν ἐκμανῆναι·
Οἱ δὲ, Κλάρου παρ' ὄχθαις
Δαφνηφόροιο Φοίβου,
Λάλον πιόντες ὕδωρ,
Μεμηνότες βοῶσιν.
Ἐγὼ δὲ, τοῦ Λυαίου,
Καὶ τοῦ μύρου κορεσθεὶς,
Καὶ τῆς ἐμῆς ἑταίρης,
Θέλω, θέλω μανῆναι.

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ. ιδ'.

Θέλω, ϑέλω φιλῆσαι·—
Ἔπειϑ' Ἔρως φιλεῖν με,
Ἐγὼ δ' ἔχων νόημα
Ἄβουλον, οὐκ ἐπείσϑην.
Ὁ δ' εὐϑὺ τόξον ἄρας,
Καὶ χρυσέην φαρέτρην,
Μάχῃ με προὐκαλεῖτο.
Κἀγὼ λαβὼν ἐπ' ὤμων
Θώρηχ', ὅπως Ἀχιλλεὺς,
Καὶ δοῦρα, καὶ βοείην,
Ἐμαρνάμην Ἔρωτι.
Ἔβαλλ'· ἐγὼ δ' ἔφευγον,

Ὡς δ' οὐκ ἔτ' εἶχ' ὀϊστοὺς,
Ἤσχαλλεν, εἶϑ' ἑαυτὸν
Ἀφῆκεν εἰς βέλεμνον.
Μέσος δὲ καρδίης μευ
Ἔδυνε, καὶ μ' ἔλυσε.
Μάτην δ' ἔχω βοείην·
Τί γὰρ βαλώμεϑ' ἔξω,
Μάχης ἔσω μ' ἐχούσης;

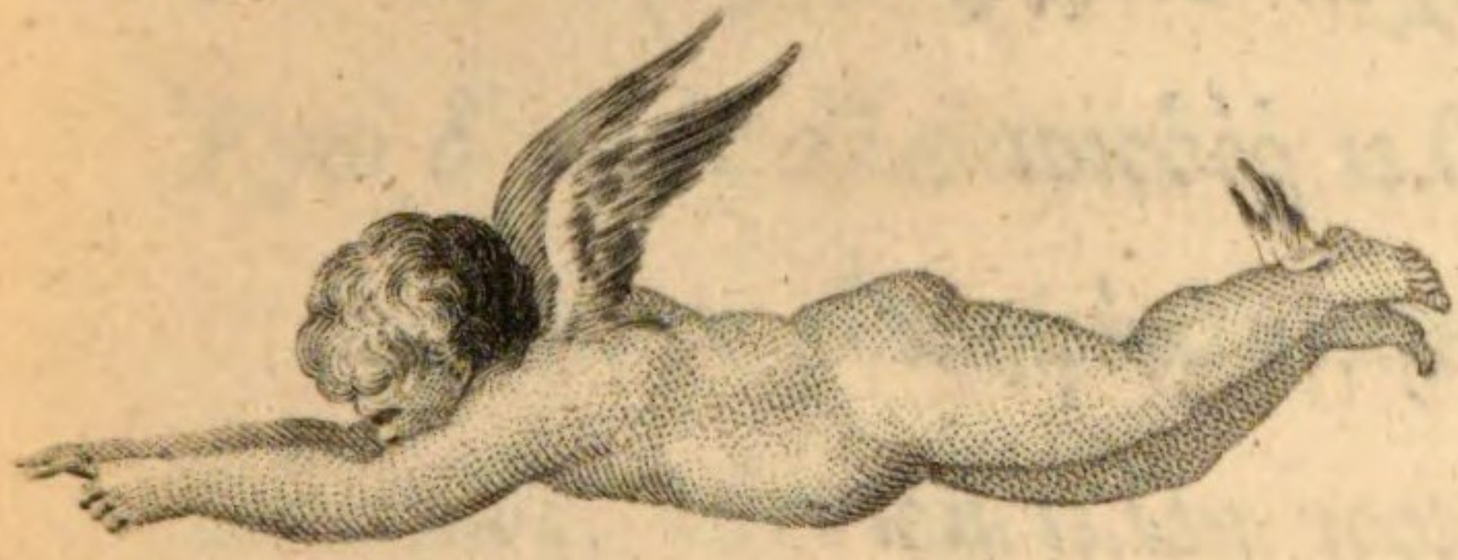

ΕΙΣ ΤΟ ΑΦΘΟΝΩΣ ΖΗΝ. ιέ.

Οὔ μοι μέλει Γύγαο
Τοῦ Σάρδεων ἄνακτος,
Οὐδ' αἰρέει με χρυσὸς,
Οὐδὲ φθονῶ τυράννοις·
Ἐμοὶ μέλει μύροισι
Καλαθρέχειν ὑπήνην·
Ἐμοὶ μέλει ῥόδοισι
Καταστέφειν κάρηνα·
Τὸ σήμερον μέλει μοι·
Τὸ δ' αὔριον τίς οἶδεν;
Ἕως οὖν ἔτ' εὖδι ἐστὶ,

Καὶ πῖνε καὶ κύβευε,
Καὶ σπένδε τῷ Λυαίῳ·
Μὴ νοῦσος, ἤν τις ἔλθῃ,
Λέγῃ, Σὲ μηδὲ πίνειν.

ΕΙΣ ΈΑΥΤΟΝ. ις'.

Σὺ μὲν λέγεις τὰ Θήβης,
Ὁ δ' αὖ Φρυγῶν ἀϋτάς·
Ἐγὼ δ' ἐμὰς ἁλώσεις.

Οὐχ ἵππος ὤλεσέν με,
Οὐ πεζὸς, οὔτε νῆες.
Στρατὸς δὲ καινὸς ἄλλος
Ἀπ' ὀμμάτων βαλών με.

ΕΙΣ ΠΟΤΗΡΙΟΝ ΑΡΓΥΡΟΥΝ. ιζ'.

Τὸν ἄργυρον τορεύσας,
Ἥφαιστέ, μοι ποιησον,
Πανοπλίαν μὲν οὐχὶ,
Τί γὰρ μάχαισι κἀμοὶ;
Ποτήριον δὲ κοῖλον,
Ὅσον δύνῃ, βάθυνον.
Ποίει δὲ μοι κατ' αὐτὸ,
Μήτ' ἄστρα, μήθ' ἁμάξας,
Μὴ στυγνὸν Ὠρίωνα·
Τί Πλειάδεσσι κἀμοί;

Τί δ' ἄστρασιν Βοώτεω;
Ποίησον ἀμπέλους μοι,
Καὶ βότρυας κατ' αὐτὸ,
Καὶ χρυσέους πατοῦντας,
Ὁμοῦ καλῷ Λυαίῳ,
Ἔρωτα, καὶ Βάθυλλον.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟ. ιή.

Καλλίτεχνά, μοι τόρευσον
Εἴαρος κύπελλον ἡδύ.
Τὰ πρῶτα τερπνὸν ἡμῖν
Ῥόδον φέρουσαν ὥρην·
Τὸν ἄργυρον δ' ἁπλώσας
Τερπνὸν πότον ποίει μοι·
Τῶν τελετῶν, παραινῶ,
Μή μοι ξένον τορεύσῃς,
Μὴ φευκτὸν ἱστόρημα.
Μᾶλλον ποίει Διὸς γόνον,

Βάκχον Εὔϊον ἡμῖν
Μύστην νάματος, ἢ Κύπριν
Ὑμεναίοις κρατοῦσαν·
Χάρασσ' Ἔρωτ' ἄνοπλον,
Καὶ Χάριτας γελώσας
Ὑπ' ἄμπελον εὐπέταλον,
Εὐβότρυον, κομῶσαν·
Σύναπτε κούρους εὐπρεπεῖς,
Ἂν μὴ Φοῖβος ἀΐδρῃ.

ΕΙΣ ΤΟ ΔΕΙΝ ΠΙΝΕΙΝ. ιθ'.

Ἡ γῆ μέλαινα πίνει,
Πίνει δὲ δένδρε' ἀὐτήν·

Πίνει θάλασσα δ' ἄυρας,
Ὁ δ' ἥλιος θάλασσαν,
Τὸν δ' ἥλιον σελήνη.
Τί μοι μάχεσθ', ἑταῖροι,
Κἀντῷ θέλοντι πίνειν;

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΡΗΝ. κ'.

Ἡ Ταντάλου πότ' ἔστη
Λίθος Φρυγῶν ἐν ὄχθαις·
Καὶ παῖς πότ' ὄρνις ἔπτη,
Πανδίονος χελιδών.
Ἐγὼ δ' ἔσοπτρον εἴην,
Ὅπως ἀεὶ βλέπῃς με.

Ἐγὼ χιτὼν γενοίμην,
Ὅπως ἀεὶ φορῇς με.
Ὕδωρ θέλω γενέσθαι,
Ὅπως σὲ χρῶτα λούσω.
Μύρον, γύναι, γενοίμην,
Ὅπως ἐγὼ σ᾽ ἀλείφω·
Καὶ ταινίη δὲ μαστῶν,
Καὶ μάργαρον τραχήλῳ,
Καὶ σάνδαλον γενοίμην,
Μόνον, ποσὶν πατεῖν με.

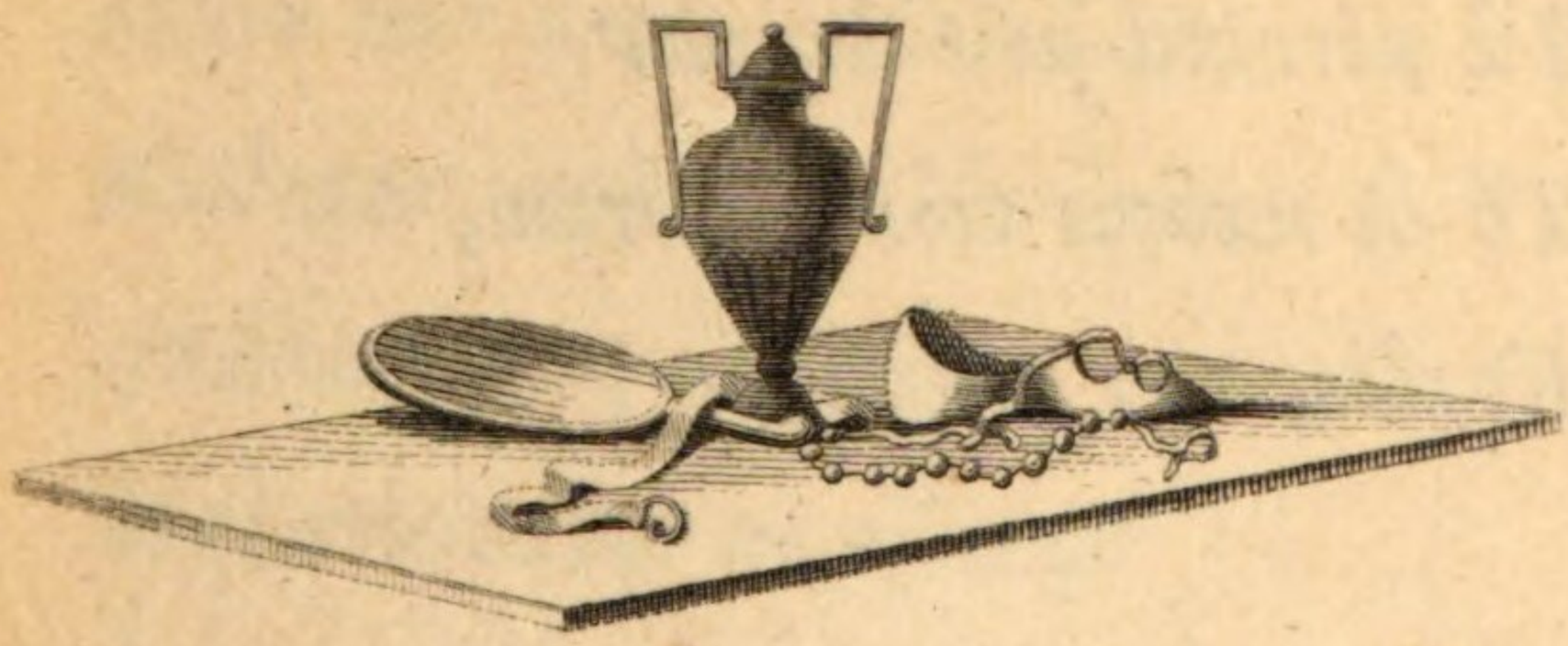

ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ. κά.

Δότε μοι, δότ', ὦ γυναῖκες,
Βρομίου πιεῖν ἀμυστί·
Ὑπὸ καύματος γὰρ ἤδη
Προποδεὶς ἀναστενάζω.
Δότε δ' ἀνθέων ἐκείνων·
Στεφάνους δ' οἵους πυκάζω,
Τὰ μέτωπά μου 'πικαίει·
Τὸ δὲ καῦμα τῶν Ἐρώτων,
Κραδίη, τίνι σκεπάσσω;

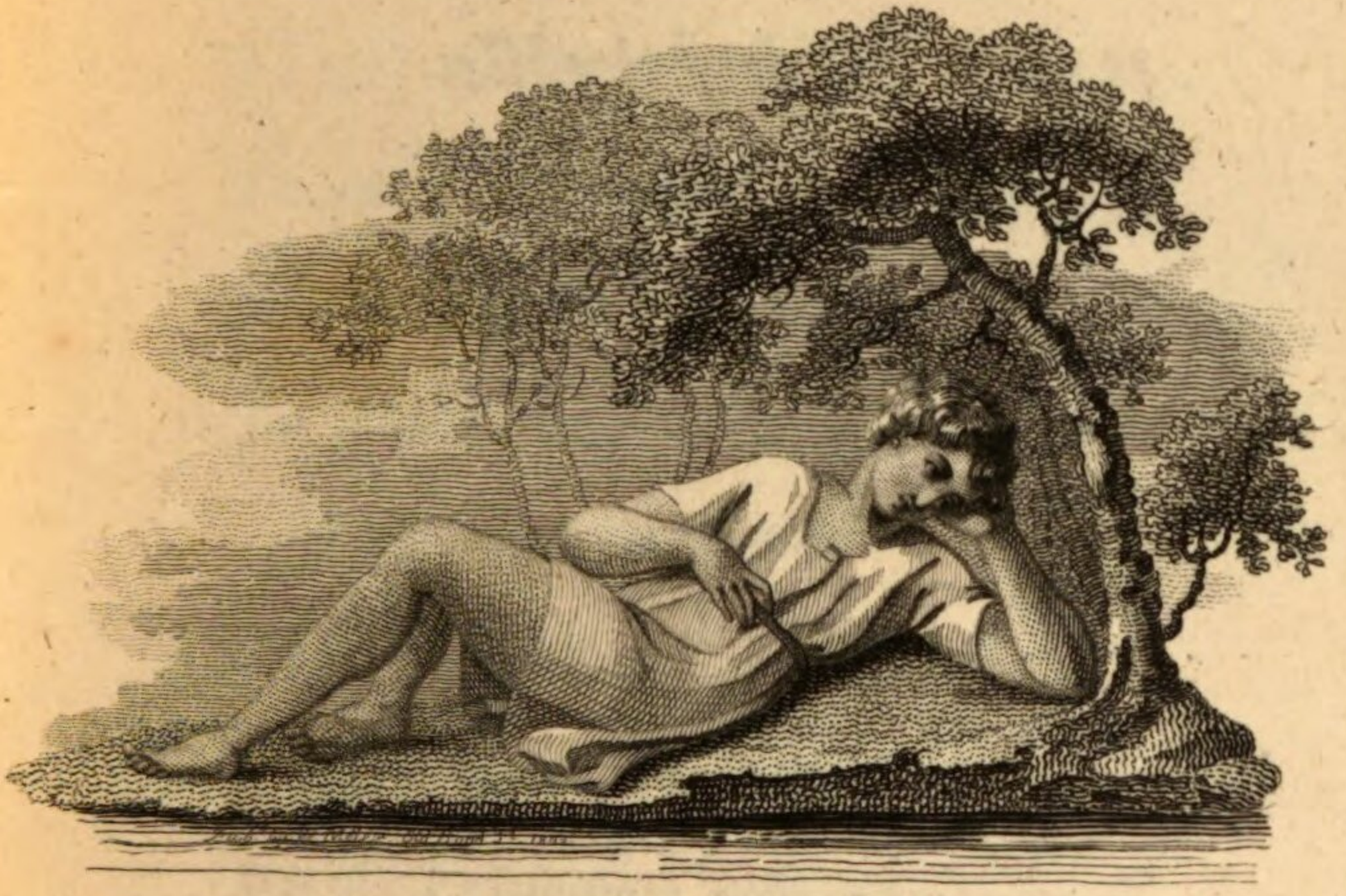

ΕΙΣ ΒΑΘΥΛΛΟΝ. κϚ.

Παρὰ τὴν σκιὴν, Βάθυλλε,
Κάθισον· καλὸν τὸ δένδρον,
Ἁπαλὰς σείει δὲ χαίτας
Μαλακωτάτῳ ηλαδίσκῳ·

Παρὰ δ' αὐτῷ γ' ἐρεθίζει
Πηγὴ ῥέουσα Πειθοῦς.
Τίς ἂν οὖν ὀρῶν παρέλθοι
Καταγώγιον τοιοῦτον;

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ. κγ'.

Ὁ πλοῦτος εἴγε χρυσοῦ,
Τὸ ζῆν παρῆγε θνητοῖς,
Ἑκατέρουν φυλάττων·
Ἵν' ἂν θανεῖν ἐπέλθῃ,
Λάβῃ τι, καὶ παρέλθῃ.
Εἰ δ' οὐδὲ τὸ πρίασθαι
Τὸ ζῆν ἔνεστι θνητοῖς,

Τί καὶ μάτην στενάζω;
Τί καὶ γόους προπέμπω;
Θανεῖν γὰρ εἰ πέπρωται,
Τί χρυσὸς ὠφελεῖ με;
Ἐμοὶ γένοιτο πίνειν·
Πιόντι δ' οἶνον ἡδὺν
Ἐμοῖς φίλοις συνεῖναι·
Ἐν δ' ἀπαλαῖσι κοίταις
Τελεῖν τὴν Ἀφροδίτην.

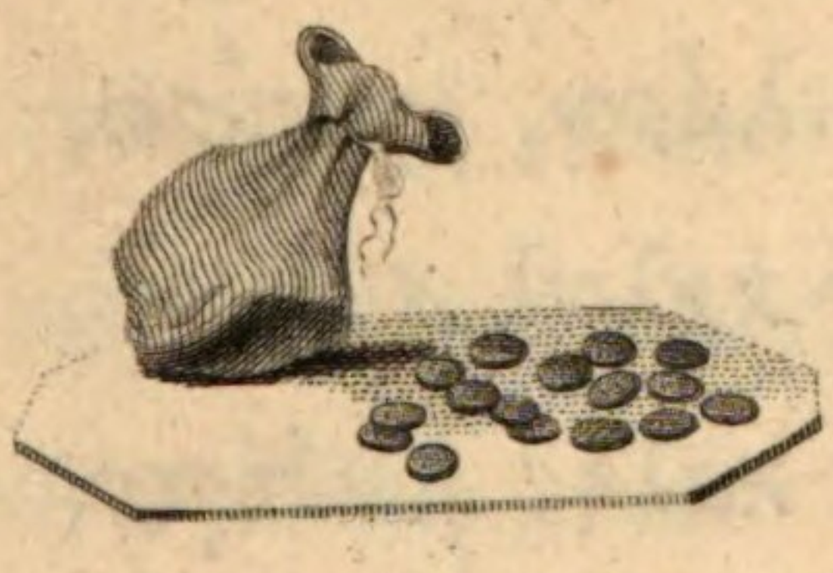

ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ. κδ'.

Ἐπειὴ βροτός γ' ἐτέχθην,
Βιότου τρίζον ὀδεύειν,
Χρόνον, ὃς παρῆλθεν, ἔγνων·
Ὃν ἔχω δραμεῖν, τις οἶδε;
Μέθες οὖν με, φροντὶ δεινὴ,
Οὐδέν ἐστί σοί τε κἀμοί·
Πρὶν ἐμὲ φθάσῃ τελευτὴν,
Παίξω, γελάσω, χορεύσω,
Μετὰ τοῦ καλοῦ Λυαίου,
Μετὰ τῆς καλῆς Κυθήρης.

ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ. κέ.

Ὅταν πίω τὸν οἶνον,
Εὔδουσιν αἱ μέριμναι·
Τί μοι γόων, τί μόχθων,
Τί μοι μέλει μεριμνῶν;
Θάνοιμι κἂν μελήσας.
Τί δὲ τὸν βίον πλανῶμαι;
Πίωμεν οὖν τὸν οἶνον,
Τὸν τοῦ καλοῦ Λυαίου·
Σὺν τῷ πιεῖν γὰρ ἡμᾶς,
Εὔδουσιν αἱ μέριμναι·

ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ. κϛ'.

Ὅτ' εἰς με Βάκχος ἔλθῃ,
Εὕδουσιν αἱ μέριμναι·
Δοκῶν δ' ἔχειν τὰ Κροίσου,
Θέλω καλῶς ἀείδειν·
Κισσοστεφὴς δὲ κεῖμαι,
Πατῶ δ' ἅπαντα δυμῷ.
Ὅπλιζ', ἐγὼ δὲ πίνω.
Φέρε μοι κύπελλον, ὦ παῖ·
Μεθύοντα γὰρ με κεῖσθαι
Πολὺ κρεῖσσον, ἢ θανόντα.

ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΟΝ. κζ'.

Τοῦ Διὸς ὁ παῖς ὁ Βάκχος,
Ὁ λυσίφρων, Λύαιος,
Ὅταν φρένας γ' ἐς ἁμὰς
Ἐσέλθῃ μελῳδαίτης,
Διδάσκει με χορεύειν.
Ἔχω δὲ καὶ τι τερπνὸν
Ὁ τῆς μέλης ἐραστής.
Μετὰ κρότων, μετ' ᾠδῆς
Τέρπει με κ' Ἀφροδίτη,
Καὶ πάλι θέλω χορεύειν.

40

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΖΩΓΡΑΦΟΝ, ΠΕΡΙ ΤΗΣ ἙΑΥΤΟΥ ΕΡΩΜΕΝΗΣ, κή.

Ἄγε, ζωγράφων ἄριστε,
Γράφε, ζωγράφων ἄριστε,
Ῥοδίης κοίρανε τέχνης,
Ἀπεοῦσαν, ὡς ἂν εἴπω,
Γράφε τὴν ἐμὴν ἑταίρην.
Γράφε μοι τρίχας τοπρῶτον
Ἁπαλάς τε καὶ μελαίνας·
Ὁ δὲ κηρὸς ἂν δύνηται,
Γράφε καὶ μύρου πνεούσας.
Γράφε δ' ἐξ ὅλης παρειῆς

Ὑπο πορφυραῖσι χαίταις
Ἐλεφάντινον μέτωπον.
Τὸ μεσόφρυον δὲ μή μοι
Διάκοπῖε, μήτε μίσγε·
Ἐχέτω δ', ὅπως ἐκείνη,
Τὸ λελῃθότως σύνοφρυ,
Βλεφάρων δ' ἴτυν κελαινήν.
Τὸ δὲ βλέμμα νῦν ἀληθῶς
Ἀπὸ τοῦ πυρὸς ποίησον,
Ἅμα γλαυκὸν, ὡς Ἀθήνης,
Ἅμα δ' ὑγρὸν, ὡς Κυθήρης.
Γράφε ῥῖνα καὶ παρειὰς,
Ῥόδα τῷ γάλακτι μίξας·
Γράφε χεῖλος, οἷα Πειθοῦς,

Προκαλούμενον φίλημα.
Τρυφερού δ' ἔσω γενείου
Περὶ Λυγδίνῳ τραχήλῳ
Χάριτες πέτοιντο πᾶσαι.
Στόλισον τολοιπὸν αὐτὴν
Ὑποπορφύροισι πέπλοις·
Διαφαινέτω δὲ σαρκῶν
Ὀλίγον, τὸ σῶμ' ἐλέγχον.
Ἀπέχει· βλέπω γὰρ αὐτήν·
Τάχα, Κηρὲ, καὶ λαλήσεις.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΖΩΓΡΑΦΟΝ, ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΒΑΘΥΛΛΟΥ. κθ'.

Γράφε μοι Βάθυλλον οὕτω,
Τὸν ἑταῖρον, ὡς διδάσκω.
Λιπαρὰς κόμας ποίησον,
Τὰ μὲν ἔνδοθεν μελαίνας,
Τὰ δ' ἐς ἄκρον ἡλιώσας·
Ἕλικας δ' ἐλευθέρους μοι
Πλοκάμων, ἄτακτα συνθείς,
Ἄφες, ὡς θέλουσι, κεῖσθαι.
Ἁπαλὸν δὲ καὶ δροσώδες
Στεφέτω μέτωπον ὀφρὺς,

Κυανωτέρη δρακόντων.

Μέλαν ὄμμα γοργὸν ἔστω,
Κεκερασμένον γαλήνῃ·
Τὸ μὲν ἐξ Ἄρηος ἔλκον,
Τὸ δὲ τῆς καλῆς Κυθήρης·
Ἵνα τὶς τὸ μὲν φοβῆται,
Τὸ δ' ἀπ' ἐλπίδος κρεμᾶται.
Ῥοδίνην δ', ὁποῖα μῆλον,
Χνοΐην ποίει παρειήν.
Ἐρύθημα δ', ὡς ἂν αἰδοῦς
Δύνασαι βαλεῖν, ποίησον.
Τὸ δὲ χεῖλος οὐκέτ' οἶδα,
Τινί μοι τρόπῳ ποιήσεις,
Ἄπαλὸν, γέμον τε Πειθοῦς.

Τὸ δὲ πᾶν ὁ ἡρὸς αὐτὸς
Ἐχέτω λαλῶν σιωπῇ.
Μετὰ δὲ ϖρόσωπον ἔστω,
Τὸν Ἀδώνιδος παρελθὼν,
Ἐλεφάντινος τράχηλος.
Μεταμάζιον δὲ ποίει,
Διδύμας τε χεῖρας Ἑρμέω,
Πολυδεύκεός τε μηρούς,
Διονυσίην τε νηδύν.
Ἀπαλῶν δ' ὕπερθε μηρῶν,
Μηρῶν τὸ πῦρ ἐχόντων,
Ἄφελῃ ποίησον αἰδῶ,
Παφίην θέλουσαν ἤδη.
Φθονερὴν ἔχεις δὲ τέχνην,

Ὅτι μὴ τὰ νῶτα δεῖξαι
Δύνασαι· τὰ δ' ἦν ἀμείνω.
Τί με δεῖ πόδας διδάσκειν;
Λάβε μισθὸν, ὅσσον εἶπης·
Τὸν Ἀπόλλωνα δὲ τοῦτον
Καλὲ λῶν, ποίει Βαλύλλον.
Ἦν δ' ἐς Σάμον ποτ' ἔλθῃς,
Γράφε Φοῖβον ἐκ Βαλύλλου.

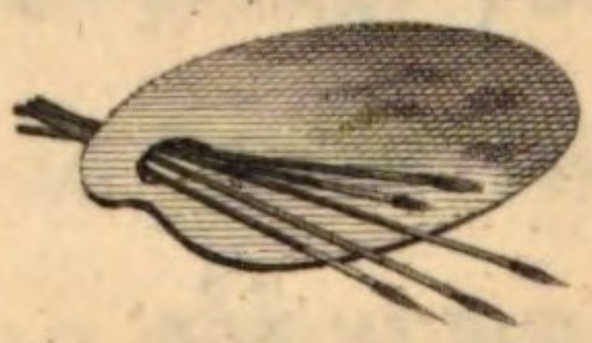

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ. λ'.

Αἱ Μοῦσαι τὸν Ἔρωτα,
Δήσασαι στεφάνοισι,
Τῷ κάλλει παρέδωκαν·
Καὶ νῦν ἡ Κυθέρεια

Ζητεῖ λύτρα φέρουσα
Λύσασθαι τὸν Ἔρωτα.
Κἂν λύσῃ δὲ τις αὐτὸν,
Οὐκ ἔξεισι, μενεῖ δὲ.
Δουλεύειν δεδίδακται.

ΕΙΣ ἙΑΥΤΟΝ. λά.

Ἄφες με, τοὺς θεούς σοι,
Πιεῖν, πιεῖν ἀμυστί·
Θέλω, θέλω μανῆναι.
Ἐμαίνετ' Ἀλκμαίων τε,
Χὠ λευκόπους Ὀρέστης,
Τὰς μητέρας κτανόντες·

Ἐγὼ δὲ μηδένα κτὰς,
Πιὼν δ' ἐρυθρὸν οἶνον,
Θέλω, θέλω μανῆναι.

Ἐμαίνεθ' Ἡρακλῆς πρὶν,
Δεινὴν κλονῶν φαρέτρην,
Καὶ τόξον Ἰφίτειον·
Ἐμαίνετο πρὶν Αἴας,
Μετ' ἀσπίδος κραδαίνων
Τὴν Ἕκτορος μάχαιραν.

Ἐγὼ δ' ἔχων κύπελλον,
Καὶ στέμμα τοῦτο χαίταις,
Οὐ τόξον, οὐ μάχαιραν,
Θέλω, θέλω μανῆναι.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ἙΑΥΤΟΥ ΕΡΩΤΑΣ. λϚ'.

Εἰ φύλλα πάντα δένδρων
Ἐπίστασαι κατειπεῖν,
Εἰ κυματῶδες εὑρεῖν
Τὸ τῆς ὅλης θαλάσσης,
Σὲ τῶν ἐμῶν ἐρώτων
Μόνον ποιῶ λογιστήν.
Πρῶτον μὲν ἐξ Ἀθηνῶν
Ἔρωτας εἴκοσιν θὲς,
Καὶ πεντεκαίδεκ' ἄλλους·
Ἔπειτα δ' ἐκ Κορίνθου

Θὲς ὁρμαθοὺς ἐρώτων·
Ἀχαιΐης γὰρ ἐστιν,
Ὅπου καλαὶ γυναῖκες.
Τίθει δὲ Λεσβίους μοι,
Καὶ μέχρι τῶν Ἰώνων,
Καὶ Καρίης, Ῥόδου τε,
Δισχιλίους ἔρωτας.
Τί φής; ἀεὶ κ' ἔρωτες;
Οὔπω Σύρους ἔλεξα,
Οὔπω πόθους Κανώβου,
Οὐ τῆς ἅπαντ' ἐχούσης
Κρήτης, ὅπου πόλεσσιν
Ἔρως ἐποργιάζει.
Τί σοι θέλεις ἀριθμεῖν

Τοὺς ἐκτὸς αὖ Γαδείρων,
Τῶν Βακτρίων τε κ᾽ Ἰνδῶν,
Ψυχῆς ἐμῆς ἔρωτας;

ΕΙΣ ΧΕΛΙΔΟΝΑ. λγ΄.

Σὺ μὲν, φίλη χελιδὼν,
Ετησίη μολοῦσα,
Θέρει πλέκεις καλιὴν,
Χειμῶνι δ᾽ εἰς ἄφαντος,
Ἢ Νεῖλον, ἢ ᾽πὶ Μέμφιν.
Ἔρως δ᾽ ἀεὶ πλέκει μευ
Ἐν καρδίῃ καλιήν.
Πόθος δ᾽ ὁ μὲν πτεροῦται,

Ὁ δ' ὠὸν ἐστιν ἀκμὴν,
Ὁ δ' ἡμίλεπτος ἤδη·
Βοὴ δὲ γίνετ' αἰεὶ
Κεχηνότων νεοτλῶν.
Ἐρωτιδεῖς δὲ μικρούς
Οἱ μείζονες τρέφουσιν;
Οἱ δὲ τραφέντες εὐθὺς
Πάλιν κύουσιν ἄλλους.
Τί μῆχος οὖν γένηται;
Οὐ γὰρ σθένω τοσούτους
Ἔρωτας ἐκβοῆσαι.

ΕΙΣ ΚΟΡΗΝ. λδ'.

Μή με φύγῃς, ὁρώσα
Τὴν πολιὰν ἔθειραν·
Μηδ', ὅτι σοι πάρεστιν
Ἄνθος ἀκμαῖον ὥρης,
Τἀμὰ φίλτρα διώξῃς.
Ὅρα κἀν στεφάνοισιν,
Ὅπως πρέπει τὰ λευκὰ
Ῥόδοις κρίνα πλακέντα.

ΕΙΣ ΕΥΡΩΠΗΝ. λέ.

Ὁ ταῦρος οὗτος, ὦ παῖ,
Ζεύς μοι δοκεῖ τις εἶναι·
Φέρει γὰρ ἀμφὶ νώτοις
Σιδωνίην γυναῖκα.
Περᾷ δὲ πόντον εὐρὺν,
Τέμνει δὲ κῦμα χηλαῖς·
Οὐκ ἂν δὲ ταῦρος ἄλλος,
Ἐξ ἀγέλης ἐλασθείς,
Ἔπλευσε τὴν θάλασσαν,
Εἰ μὴ μόνος γ' ἐκεῖνος.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΝΕΙΜΕΝΩΣ

ΖΗΝ. λϛ'.

Τί με τοὺς νόμους διδάσκεις,
Καὶ ῥητόρων ἀνάγκας;
Τί δὲ μοι λόγων τοσούτων,
Τῶν μηδὲν ὠφελούντων;
Μᾶλλον δίδασκε πίνειν
Ἁπαλὸν πῶμα Λυαίου·
Μᾶλλον δίδασκε παίζειν
Μετὰ χρυσέης Ἀφροδίτης.
Πολιαὶ κάραν στέφουσι·
Δὸς ὕδωρ, βάλ' οἶνον, ὦ παῖ,

Ψυχὴν δ' ἐμοὶ κάρωσον.
Βραχὺ μὴ ζῶντα καλύπτεις·
Ὁ θανὼν οὐκ ἐπιθυμεῖ.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΑΡ. λζ'.

Ἴδε, πῶς ἔαρος φανέντος,
Χάριτες ῥόδα βρύουσιν·
Ἴδε, πῶς κῦμα θαλάσσης
Ἀσαλύνεται γαλήνῃ·
Ἴδε, πῶς νῆσσα κολυμβᾷ·
Ἴδε, πῶς γέρανος ὁδεύει·
Ἀφελῶς δ' ἔλαμψε Τιτάν.
Νεφελῶν σκιαὶ δονοῦνται·

Τὰ βροτῶν δ' ἔλαμψεν ἔργα·
Καρποῖσι γῆ προκύπτει·
Καρπὸς ἐλαίας προκύπτει·
Βρομίου στέφεται τὸ νᾶμα,
Κατὰ φύλλον, κατὰ κλῶνα,
Καθελὼν ἤνθισε καρπός.

ΕΙΣ ΈΑΥΤΟΝ. λή.

Ἐγὼ γέρων μὲν εἰμι,
Νέων πλέον δὲ πίνω·
Κἄν δεήσῃ με χορεύειν,
Σκῆπτρον ἔχω τὸν ἀσκόν·
Νάρθηξ γὰρ οὐδὲν ἐστιν.

Ὁ μὲν θέλων μάχεσθαι,
Παρέστι γὰρ, μαχέσθω.
Ἐμοὶ κύπελλον, ὦ παῖ,
Μελιχρὸν οἶνον ἡδὺν
Ἐγκεράσας, φόρησον.
Ἐγὼ γέρων μὲν εἰμι·
Σεμνὸν ἐν μέσοις δὲ
Μιμούμενος χορεύσω.

ΕΙΣ ΈΑΥΤΟΝ. λθ'.

Ὅτ' ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
Τότε μευ ἦτορ ἰανθὲν
Μούσας ἄρχεται λιγαίνειν.
Ὅτ' ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
Ἀποῤῥίπτεται μέριμνα,
Πολυφροντίδες τε βουλαὶ,
Ἐς ἀλικτύπους ἀήτας·
Ὅτ' ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,
Φιλοπαίγμων τότε Βάκχος
Πολυανθέσιν μ' ἐν αὔραις

Δονέει μέλη γανώσας.

Ὅτ' ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,

Στεφάνους ἄνθεσι πλέξας,

Ἐπιθεὶς δὲ τῷ καρήνῳ,

Μέλπω βιότου γαλήνην.

Ὅτ' ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,

Μύρῳ εὐώδει τέγξας

Δέμας, ἀγκάλαις δὲ κούρην

Κατέχων, Κύπριν ἀείδω.

Ὅτ' ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,

Ὑποκύρτοισι κυπέλλοις,

Τὸν ἐμὸν νόον γ' ἁπλώσας

Θιάσῳ γέγηθα κούρων.

Ὅτ' ἐγὼ πίω τὸν οἶνον,

Τόδε μοι μόνῳ τὸ κέρδος·
Τόδ' ἐγὼ λαβὼν ἀποίσω.
Τὸ θανεῖν γὰρ μετὰ πάντων.

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ. μ'.

Ἔρως ποτ' ἐν ῥόδοισι
Κοιμωμένην μέλιτταν
Οὐκ εἶδεν, ἀλλ' ἐτρώθη·
Τὸν δακτυλον δὲ δηχθεὶς
Τῆς χειρὸς, ὠλόλυξε.
Δραμὼν δὲ καὶ πεταθεὶς
Πρὸς τὴν καλὴν Κυθήρην,
Ὄλωλα, μᾶτερ, εἶπεν,

Ὄλωλα, κἀποθνήσκω·
Ὄφις μ' ἔτυψε μικρὸς
Πτερωτὸς, ὃν καλοῦσι
Μέλιτταν οἱ γεωργοί.
Ἠδ' εἶπεν, Εἰ τὸ κέντρον
Πονεῖ τὸ τῆς μελίττης,
Πόσον, δοκεῖς, πονοῦσιν,
Ἔρως, ὅσους σὺ βάλλεις;

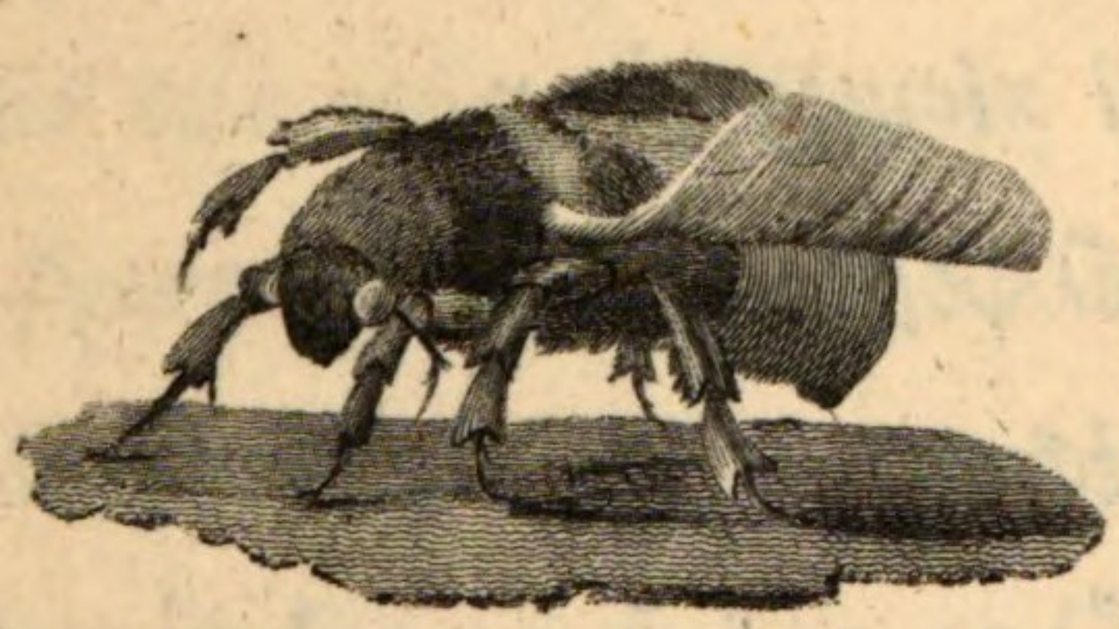

ΕΙΣ ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ. μά.

Ἴλαροὶ πίωμεν οἶνον,
Ἀνεμέλψομεν δὲ Βάκχον,
Τὸν ἐφευρέτην χορείης,
Τὸν ὅλας ποθοῦντα μολπάς,

Τὸν ὁμότροπόν γ' Ἔρωτι,
Τὸν ἐρώμενον Κυθήρης·
Δι' ὃν ἡ Μέθη λοχεύθη,
Δι' ὃν ἡ Χάρις τ' ἐτέχθη,
Δι' ὃν ἀμπάυετο Λυπη,
Δι' ὃν εὐναζετ' Ἀνίη.
Τὸ μὲν οὖν πῶμα κερασθὲν
Ἄπαλοι φέρουσι παῖδες,
Τὸ δ' ἄχος πέφευγε μιχθὲν
Ἀνεμοστρόφῳ θυέλλῃ.
Τὸ μὲν οὖν πῶμα λάβωμεν,
Τὰς δὲ φροντίδας μεθῶμεν·
Τί γὰρ ἐστὶ σοι τὸ κέρδος
Ὀδυνωμένῳ μερίμναις;

Πόθεν οἴδαμεν τὸ μέλλον;
Ὁ βίος βροτοῖς ἄδηλος.
Μεθύων θέλω χορεύειν,
Μεμυρισμένος δὲ παίζειν
Μετὰ καὶ καλῶν γυναικῶν.
Μελέτω δὲ τοῖς θέλουσιν
Ὅσον ἐστὶν ἐν μερίμναις.
Ἵλαροὶ πίωμεν οἶνον,
Ἀναμέλψομεν δὲ Βάκχον.

ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ. μϚ.

Πορθέω μὲν Διονύσου
Φιλοπαίγμονος χορείης·

Φιλέω δ' εὖτ' ἂν ἐφήϐου
Μετὰ συμποτου λυρίζω·
Στεφανίσκους δ' ὑακίνϑων
Κροτάφοισιν ἀμφιπλέξας,
Μετὰ παρϑένων ἀϑύρειν
Φιλέω μάλιστα πάντων.

Φϑόνον οὐκ οἶδ' ἐμὸν ἦτορ,
Φϑονον οὐ δείδια δήκτην·
Φιλολοιδόροιο γλώττης
Φεύγω βέλεμνα κοῦφα.

Στυγέω μάχας παροίνους
Πολυκώμους κατὰ δαῖτας
Νεοϑήλοις δ' ἅμα κούραις
Ὑπὸ βαρβίτῳ χορεύων,

Φέρε, φίλταΐαι, λέγοιμι,
Βιόν ἥσυχον φέρωμεν.

ΕΙΣ ΤΕΤΤΙΓΑ. μγ'.

Μακαρίζομέν σε, τέτλιξ,
Ὅτι δενδρέων ἐπ' ἄκρων,
Ὀλίγην δρόσον πεπωκὼς,
Βασιλεὺς ὅπως, ἀείδεις·
Σὰ γάρ ἐστὶ κεῖνα πάντα,
Ὁποσα βλέπεις ἐν ἀγροῖς,
Χὠπόσα φέρουσιν ὧραι.
Σὺ γὰρ εἶ φίλος γεωργῶν,
Ἀπὸ μηδενὸς τι βλάπτων.

Σὺ δὲ τίμιος βροτοῖσι,
Θέρεος γλυκὺς προφήτης.
Φιλέουσι μὲν σε Μοῦσαι,
Φιλέει δὲ Φοῖβος αὐτὸς,
Λιγυρὴν δ' ἔδωκεν οἴμην·
Τὸ δὲ γῆρας οὔ σε τείρει.
Σοφέ, γηγενὴς, φίλυμνε,
Ἀπαλὴς, ἄναιμ', ἄσαρκε,
Σχεδὸν εἶ θεοῖς ὅμοιος.

ΕΙΣ ΤΟ ΈΑΥΤΟΥ ΟΝΕΙΡΟΝ. μδ'.

Ἐδόκουν ὄναρ τροχάζειν,
Πτέρυγας φέρων ἐπ' ὤμων·
Ὁ δ' Ἔρως, ἔχων μόλυβδον
Περὶ τοῖς καλοῖς ποδίσκοις,
Ἐδίωκε, καὶ κίχανε.
Τί θέλει γ' ὄναρ τόδ' εἶναι;
Δοκέω δ' ἔγωγε πολλοῖς
Ἐν ἔρωσί με πλακέντα,
Διολισθάνειν ἐν ἄλλοις,
Ἐνὶ τῷδε συνδεθῆναι.

ΕΙΣ ΤΑ ΕΡΩΤΟΣ ΒΕΛΗ. μέ.

Ὁ ἀνὴρ ὁ τῆς Κυθήρης,
Παρὰ Λημνίαις καμίνοις,
Τὰ βέλη τὰ τῶν Ἐρώτων
Ἐποίει, λαβὼν σίδηρον.

Ἀκίδας δ' ἔβαπτε Κύπρις,
Μέλι τὸ γλυκὺ λαβοῦσα,
Ὁ δ' Ἔρως χολὴν ἔμισγεν.
Ὁ δ' Ἄρης ποτ' ἐξ αὐτῆς,
Στιβαρὸν δόρυ κραδαίνων,
Βέλος ἠυτέλιζ' Ἔρωτος.
Ὁ δ' Ἔρως, Τόδ' ἐστὶν, εἶπὲ,
Βαρύ· πειράσας νόησεις.
Ἔλαβεν βέλεμνον Ἄρης·
Ὑπεμειδίασσε Κύπρις.
Ὁ δ' Ἄρης ἀναστενάξας,
Βαρὺ, φησίν, ἆρον αὐτό.
Ὁ δ' Ἔρως, Ἔχ' αὐτὸ, φησίν.

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ. μς'.

Χαλεπὸν τὸ μὴ φιλῆσαι,
Χαλεπὸν δὲ καὶ φιλῆσαι·
Χαλεπώτερον δὲ πάντων
Ἀποτυγχάνειν φιλοῦντα.
Γένος οὐδὲν εἰς Ἔρωτα·
Σοφίη, τρόπος, πατεῖται·
Μόνον ἄργυρον βλέπουσιν.
Ἀπόλοιτο πρῶτος αὐτὸς
Ὁ τὸν ἄργυρον φιλήσας·
Διὰ τοῦτον οὐκ ἀδελφὸς,

Διὰ τοῦτον οὐ τοκῆες
Πόλεμοι, φόνοι δι' αὐτόν.
Τὸ δὲ χεῖρον, ὀλλύμεσθα
Διὰ τοῦτον οι φιλοῦντες.

ΕΙΣ ΓΕΡΟΝΤΑ. μζ'.

Φιλῶ γέροντα τερπνὸν,
Φιλῶ νέον χορευτήν·
Γέρων δ' ὅταν χορεύῃ,
Τρίχας γέρων μὲν ἐστι,
Τὰς δὲ φρένας νεάζει.

ΑΛΛΟ ΩΔΑΡΙΟΝ. μή.

Δότε μοι λύρην Ὁμήρου,
Φονίης ἄνευθε χορδῆς·
Φέρε μοι κύπελλα θεσμῶν,
Φέρε μοι νόμους κεράσσω,
Μεθύων ὅπως χορεύσω·
Ὑπὸ σώφρονος δὲ λύσσης,
Μετὰ βαρβίτων ἀείδων,
Τὸ παροίνιον βοήσω.

ΕΙΣ ΖΩΓΡΑΦΟΝ. μθ'.

Αγε, ζωγράφων ἄριστε,
Λυρικῆς ἄκουε μούσης·
Γράφε τὰς πόλεις τοπρῶτον
Ἱλαράς τε καὶ γελώσας·
Φιλοπαίγμονάς τε Βακχας
Ἑτεροπνόοις ἐν αὐλοῖς.
Ὁ δὲ ἡρὸς ἂν δύνηται,
Γράφε καὶ νόμους φιλούντων.

ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΟΝ. ν'.

Ὁ τὸν ἐν πόνοις ἀτειρῆ,
Νέον ἐν πόθοις ἀταρβῆ,
Καλὸν ἐν πότοις χορευτὴν
Τελέων, θεὸς κατῆλθε,
Ἄπαλὸν βροτοῖσι φίλτρον,

Πότον ἄστονον, κομίζων·
Γόνον ἀμπέλου τὸν οἶνον
Πεπεδημένον γ' ὀπώραις
Ἐπὶ κλημάτων φυλάσσων.
Ἵν' ὅταν τάμωσι βότρυν,
Ἄνοσοι μένωσι πάντες,
Ἄνοσοι δέμας ἱεητὸν,
Ἄνοσοι γλυκύν τε θυμὸν,
Ἐς ἔτους φανέντος ἄλλου.

ΕΙΣ ΔΙΣΚΟΝ, ΕΧΟΝΤΑ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ. νά.

Ἆρα τὶς τόρευσε πόντον,
Ἆρα τὶς μανεῖσα τέχνη

Ἀνέχευε κῦμα δίσκῳ,
Ἐπὶ νῶτα τῆς θαλάσσης
Ἆρα τὶς ὑπὲρ θάλασσαν
Ἀπαλὴν χάραξε Κύπριν,
Νόος ἐς θεοὺς ἀερθείς,
Μακάρων φύσιος ἀρχήν.
Ὁ δὲ νιν ἔδειξε γυμνὴν
Χ' ὅσα μὴ θέμις ὁρᾶσθαι,
Μόνα κῦμα συγκαλύπτει·
Ἀλαλημένη δ' ἐπ' αὐτῇ,
Βρύον ὣς ὕπερθε λευκὸν,
Ἀπαλόχροος γαλήνης,
Δήμας εἰς πλόον φέρουσα
Ῥόθιον πάροιθεν ἕλκει·

Ῥοδέων ὕπερθε μαζῶν,
Ἀπαλῆς ἔνερθε δειρῆς,
Μέγα κῦμα πρῶτα τέμνει.
Μέσον αὔλακος δὲ Κύπρις,
Κρίνον ὣς ἴοις ἔλιχθὲν,
Διαφαίνεται γαλήνης.
Ὑπὲρ ἀργύρῳ δ' ὀχοῦνται,
Ἐπὶ δελφίσιν χορευταις,
Δολεροὶ νέον μέτωπον,
Ἔρος, Ἵμερος, γελῶντες·
Χορὸς ἰχθύων δὲ κυρτὸς,
Ἐπὶ κυμάτων κυβιστῶν,
Παφίης ἐς ὄμμα παίζει,
Ἵνα νήχεται γελῶσα.

ΕΠΙΛΗΝΙΟΣ ΥΜΝΟΣ. νϚ'.

Τὸν μελανόχρωτα βότρυν
Ταλάροις φέροντες ἄνδρες,
Μετὰ παρθένων, ἐπ' ὤμων·
Κατὰ ληνὸν δὲ βαλόντες
Μόνον ἄρσενες πατοῦσι
Σταφυλὴν, λύοντες οἶνον,
Μέγα τὸν θεὸν κροτοῦντες
Ἐπιληνίοισιν ὕμνοις,
Ἐρατὸν πίθοις ὁρῶντες
Νέον ἐς ζέοντα Βάκχον.

Ὃν ὅταν πίῃ γεραιὸς,
Τρομεροῖς ποσὶν χορεύει,
Πολιὰς τρίχας τινασσων·
Ὁ δὲ, παρθένον λοχήσας,
Ἐρατὸς νέος μεθυσθείς,
Ἁπαλὸν δέμας χυθεῖσαν,
Σκιερῶν ὕπερθε φύλλων,
Βεβαρημένην ἐς ὕπνον,
Ἐς Ἔρωτ' ἄωρα θέλγει
Προδότιν γάμων γενέσθαι.
Ὁ δὲ μὴ λόγοισι πείθων,
Τότε μὴ θέλουσαν ἄγχει·
Μετὰ γὰρ νέων ὁ Βάκχος
Μεθύων ἄτακτα παίζει.

ΕΙΣ ΡΟΔΟΝ. νγ΄.

Στεφανηφόρου μετ' ἥρος
Μέλπομαι ῥόδον θέρειον·
Σὺν, ἑταῖρ', ἄεξε μολπήν.
Τόδε γὰρ θεῶν ἄημα,
Τόδε γὰρ βροτῶν τὸ χάρμα,
Χάρισίν τ' ἄγαλμ', ἐν ὥραις
Πολυανθέων ἐρώτων·
Ἀφροδίσιόν τ' ἄθυρμα.
Τόδε καὶ μέλημα μύθοις
Χαρίεν φυτόν τε Μουσέων·

Γλυκὺ καὶ ποιοῦντι πεῖραν
Ἐν ἀκανθίναις ἀταρποῖς·
Γλυκὺ δ' αὖ λαβόντι ϑάλπειν
Μαλακαῖσι χερσὶ, κούφως
Προσάγοντ' Ἔρωτος ἄνϑος.
Ὡς σοφῷ τόδ' αὐτὸ τερπνὸν
Θαλίαις τε καὶ τραπέζαις,
Διονυσίαις ϑ' ἑορταῖς.
Τί δ' ἄνευ ῥόδου γένοιτ' ἄν;
Ῥοδοδάκτυλος μὲν Ἠὼς,
Ῥοδοπήχεες δὲ Νύμφαι,
Ῥοδόχρους δὲ κ' Ἀφροδίτη
Παρὰ τῶν σοφῶν καλεῖται.
Τόδε καὶ νοσοῦσιν ἀρκεῖ·

Τόδε καὶ νεκροῖς ἀμύνει·
Τόδε καὶ χρόνον βιᾶται.
Χαρίεν ῥόδων δὲ γῆρας
Νεότητος ἔσχεν ὀδμήν.
Φέρε δὴ, φυλὴν λέγωμεν·
Χαροπῆς ὅτ' ἐκ θαλάττης
Δεδροσωμένην Κυθήρην
Ἐλόχευε πόντος ἀφρῷ,
Πολεμόκλονον τ' Ἀθήνην
Κορυφῆς ἐδείκνυε Ζεὺς,
Φοβερὰν θέαν Ὀλύμπῳ·
Τότε καὶ ῥόδων ἀγητῶν
Νέον ἔρνος ἤνθισε χθὼν
Πολυδαίδαλον λόχευμα.

Μακάρων θεῶν δ' ὅμιλος,
Ῥόδον ὡς γένοιτο, νέκταρ
Ἐπιτέγξας, ἀνέτειλεν
Ἀγέρωχον ἐξ ἀκάνθης
Φυτὸν ἄμβροτον Λυαίου.

ΕΙΣ ΕΑΥΤΟΝ. νδ'.

Ὅτ' ἐγὼ νέων ὅμιλον
Ἐσορῶ, πάρεστιν ἥβη·
Τότε δὴ, τότ' ἐς χορείην
Ὁ γέρων ἐγὼ πτεροῦμαι.
Περίμεινόν με, Κυθήρα,
Ῥόδα δὸς, θέλω στέφεσθαι·

Πολιὸν δὲ γῆρας ἥκας,
Νέος ἐν νέοις χορεύσω.
Διονυσίης δὲ μοί τις
Φερέτω δῶρον ὀπώρης,
Ἵν' ἴδῃ γέροντος ἀλκὴν,
Δεδαηκότος μὲν εἰπεῖν,
Δεδαηκότος δὲ πίνειν,
Χαριέντως τε μανῆναι.

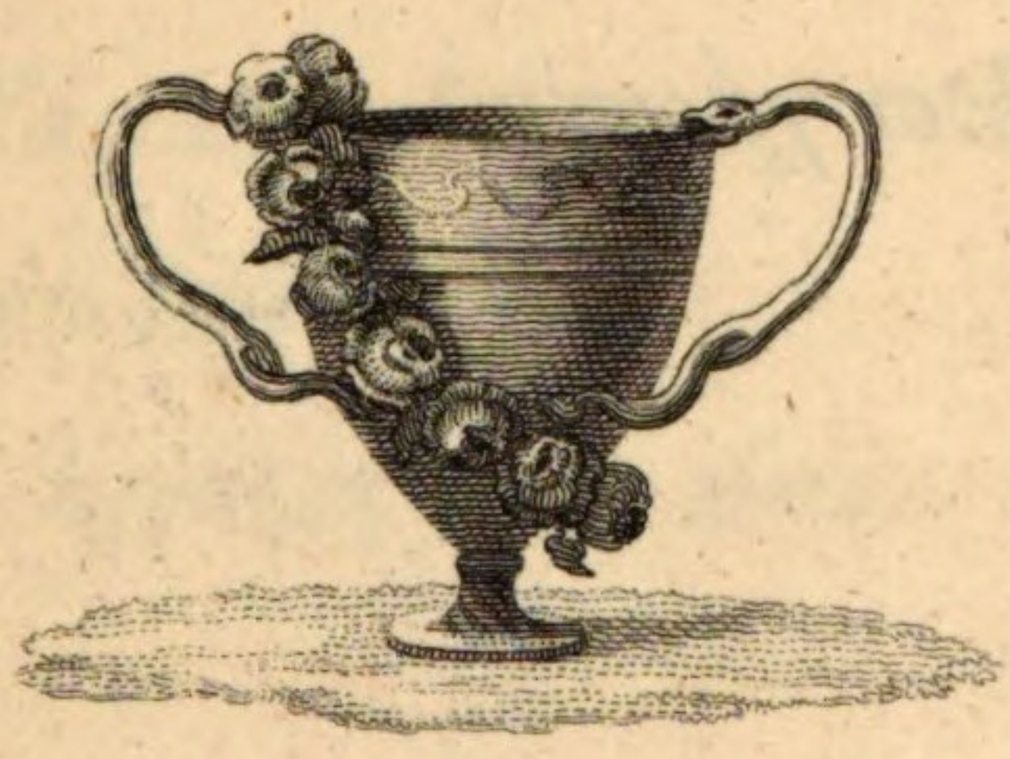

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΡΩΝΤΑΣ. νέ.

Ἐν ἰσχίοις μὲν ἵπποι
Πυρὸς χάραγμ' ἔχουσι·
Καὶ Παρθίους τὶς ἄνδρας
Ἐγνώρισεν τιάραις·
Ἐγὼ δὲ τοὺς ἐρῶντας
Ἰδὼν ἐπίσταμ' εὐθύς·
Ἔχουσι γάρ τι λεπτὸν
Ψυχῆς ἔσω χάραγμα.

ΕΙΣ ΤΟ ΓΗΡΑΣ. νς'.

Πολιοὶ μὲν ἥμιν ἤδη
Κρόταφοι, κάρη δὲ λευκόν·
Χαρίεσσα δ' οὐκ ἔΐ' ἥβη
Πάρα· γηραλέοι δ' ὀδόντες.
Γλυκεροῦ δ' οὐκ ἔτι πολλὸς
Βιότου χρόνος λέλειπται.
Διὰ ταῦτ' ἀναστυλύζω
Θαμὰ, Τάρταρον δεδοικὼς·
Ἀΐδεω γὰρ ἐστι δεινὸς
Μυχός· ἀργαλέη δ' ἐς αὐτὸν

Κάλοδος· καὶ γὰρ ἕτοιμον
Καταβάντι μὴ 'ναβῆναι.

ΟΤΙ ΠΙΝΕΙΝ ΔΕΙ ΜΕΤΡΙΩΣ. νζ'.

Ἄγε δὴ, φέρ' ἡμιν, ὦ παῖ,
Κελέβην, ὅπως ἄμυστιν
Προπίω· τὰ μὲν δέκ' ἔγχει
Ὕδατος, τὰ πέντε δ' οἴνου
Κυάθους· ὑβριστιῶσαν
Φρένα δεῦε Βασσάρῃσιν.
Ἄγε, δῶτε· μηκέθ' οὕτω,
Πατάγῳ τε καλαλητῷ,
Σκυθικὴν πόσιν παρ' οἴνῳ

Μελετῶμεν· ἀλλὰ καλοῖς
Ὑποπινόμεσθ' ἐν ὕμνοις.

ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ. νή.

Τὸν Ἔρωτα γὰρ τὸν ἁβρὸν
Μέλπομαι, βρύοντα μίτραις
Πολυανθέμοις, ἀείδων·
Ὅδε καὶ θεῶν δυνάστης,
Ὅδε καὶ βροτοὺς δαμάζει.

ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΕΙΟΝ. νθ'.

Στέφος πλέκων πόθ' εὗρον
Ἐν τοῖς ῥόδοις Ἔρωτα,
Καὶ τῶν πτερῶν κατασχὼν
Ἔβαπτισ' ἐς τὸν οἶνον·
Λαβὼν δ' ἔπινον αὐτὸν·
Καὶ νῦν ἔσω μελῶν μου
Πτεροῖσί γαργαλίζει.

ΛΙΤΑΝΕΙΑ. ξ'.

Γουνοῦμαί σ', ἐλαφηβολε,
Ξανθὴ παῖ Διὸς, ἀγρίων
Δέσποιν', Ἄρτεμι, θηρῶν.
Ἴκου νῦν ἐπὶ Ληθαίου
Δίνησι· θρεοκαρδίων
Ἀνδρῶν ἐγκαθόρα πόλιν
Χαίρουσ'· οὐ γὰρ ἀνημέρους
Ποιμαίνεις πολιήτας.

ΠΡΟΣ ΑΥΘΑΔΗ ΠΑΡΘΕΝΟΝ. ξά.

Πῶλε Θρηκίη, τί δή με,
Λοξὸν ὄμμασι βλέπουσα,
Νηλεῶς φεύγεις, δοκέεις δὲ
Μ' οὐδὲν εἰδέναι σοφόν γε;
Ἴσθι τοι, καλῶς μὲν ἄν τοι
Τὸν χαλινὸν ἐμβάλοιμι,
Ἡνίας δ' ἔχων στρέφοιμι
Ἀμφὶ τέρματα δρόμοιο.
Νῦν δὲ λειμωνάς τε βόσκεαι,
Κοῦφά τε σκιρτῶσα παίζεις·

Δεξιὸν γὰρ ἱπποπείρην
Οὐκ ἔχεις ἐπεμβατεύειν.

ΕΠΙΘΑΛΑΜΙΟΣ ΥΜΝΟΣ.

ξβ'.

Θεάων ἄνασσα, Κύπρι,
Ἵμερε, κράτος χθωνίων,
Γάμε, βιότοιο φύλαξ,
Ὑμέας λόγοις λιγαίνω,
Ὑμέας στίχοις κυδαίνω,
Ἵμερον, Γάμον, Παφίην.
Δέρκεο τῆν νεῆνιν, δέρκεο, κοῦρε·
Ἔργεο, μή σε φύγῃ πέρδικος ἄγρα.

Στρατόκλεις, φίλος Κυθήρης,
Στρατόκλεις, ἄνερ Μυρίλλης,
Ἴδε τὴν φίλην γυναῖκα·
Κομάει, τέθηλε, λάμπει.
Ῥόδον ἀνθέων ἀνάσσει,
Ῥόδον ἐν κόραις Μύριλλα.
Ἥλιος τὰ σέθεν δέμνια φαίνοι.
Κυπάριττος δὲ πεφύκοι σεῦ ἐνὶ
κήπῳ.

ΠΕΡΙ ΑΝΑΚΡΕΟΝΤΟΣ. ξγ.

Ἀνακρέων ἰδών με,
Ὁ Τήϊος μελῳδὸς,
Ὄναρ λέγων, προσεῖπε.

Κἀγὼ δραμὼν πρὸς αὐτὸν
Περιπλάκην φιλήσας.
Γέρων μὲν ἦν, καλὸς δὲ,
Καλός τε καὶ φίλευνος·
Τὸ χεῖλος ὤζεν οἴνου.
Τρέμοντα δ' αὐτὸν ἤδη
Ἔρως ἐχειραγώγει.
Ὁ δ' ἐξελὼν καρήνου
Ἐμοὶ στέφος δίδωσι·
Τὸ δ' ὤζ' Ἀνακρέοντος.
Ἐγὼ δ' ὁ μωρὸς ἄρας
Ἐδησάμην μετώπῳ·
Καὶ δῆθεν ἄχρι καὶ νῦν
Ἔρωτος οὐ πέπαυμαι.

ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΑΠΟΛΛΩΝΑ.

ξδ'.

Ἀνὰ βάρβιτον δονήσω·

Ἄελλος μὲν οὐ προκείται,
Μελέτη δ' ἔπεστι παντὶ
Σοφίης λαχόντ' ἄωτον.
Ἐλεφαντίνῳ δὲ πλήκτρῳ
Λιγυρὸν μέλος κροαίνων
Φρυγίῳ ῥυθμῷ βοήσω,
Ἄτε τὶς κύκνος Καΰστρου,
Πολιοῖς πτεροῖσι μέλπων
Ἀνέμου σύναυλον ἠχήν.

Σὺ δὲ, Μοῦσα, συγχόρευε·
Ἱερὸν γὰρ ἐστι Φοίβου
Κιθάρη, δάφνη, τρίπους τέ.
Λαλέω δ' ἔρωτα Φοίβου,
Ἀνεμώλιον τὸν οἶστρον·
Σαόφρων γὰρ ἐστι κούρη·
Τὸ μὲν ἐκπέφευγε κέντρον,
Φύσεως δ' ἄμειψε μορφὴν,
Φυτὸν εὐθαλὲς δ' ἐπήχει.
Ὁ δὲ Φοῖβος, ἦε Φοῖβος,
Κρατέειν κόρην νομίζων·
Χλοερὸν δρέπων δὲ φύλλον
Ἐδόκει τελεῖν Κυθήρην.
Ἄγε, θυμὲ, πῇ μέμηνας,

Μανίην μανεὶς ἀρίστην;
Τὸ βέλος φέρε κρατύνων,
Σκοπὸν ὡς βαλὼν ἀπέλθῃς·
Τὸ δὲ τόξον Ἀφροδίτης
Ἄφες, ὦ θεοὺς ἐνίκα.

Τὸν Ἀνακρέοντα μιμοῦ,
Τὸν ἀοίδιμον μελιστήν·
Φιάλην πρόπινε παισὶ,
Φιάλην λόγων ἐραννὴν,
Ἵνα νέκταρος ποτοῖο
Παραμύθιον λαβόντες,
Φλογερὸν φυγόντες ἄστρον,
(Νοερὸν πίωσιν οἶνον.)

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ. ξέ.

Ὁ δραπέτης ὁ χρυσὸς
Ὅταν φύγῃ μὲ χραιπνοῖς,
Διηνέμοις τε, ταρσοῖς,
Ἀεὶ δ', ἀεὶ με φεύγει·

Οὔ μιν δίοιμι· τίς γὰρ
Μισοῦν ϑέλει τι ϑηρᾶν;
Ἐγὼ δ' ἄφαρ λιασϑεὶς
Τοῦ δραπέταο χρυσοῦ,
Ἐμῶν φρενῶν μὲν αὖραις
Φέρειν ἔδωκα λύπας·
Λύρην δ' ἑλὼν ἀείδω
Ἐρωτικὰς ἀοιδάς.
Παλιν δ' ὅταν μὲ ϑυμὸς
Ὑπερφρονεῖν διδάξῃ,
Προσεῖφ' ὁ δραπέτης με,
Φέρων μέϑην ἄφροντιν,
Ἑλὼν μιν ὡς μεϑήμων
Λύρης γένοιμι δηρόν.

Ἄπιστ', ἄπιστε χρυσὲ,
Ἐς τ' ἂν δόλοις μὲ ϑέλγῃς;
Πλέον τὰ νεῦρα χρυσοῦ,
Πόϑους πλέον τ' ἀείδειν.
Σὺ γὰρ δόλῳ φϑόνῳ τὲ
Ἔρωτ' ἔϑης ἄφαντον,
Λύρην τε χρυσόπαστον·
Φιλημάτων δὲ κεδνῶν,
Πόϑων, κύπελλα κίρνης·
Ὅταν ϑέλῃς δὲ, φεύγεις·
Ξένοῖσι δ' ἄγχι Μυσῶν
Δολίοις, ἄπιστ', ἀρέσκεις·
Ἐμοὶ δὲ τῷ λυρῳδῷ
Μούσας ποιεῖς ἀποίκους.

Λύρης δ' ἐμῆς ἀοιδὴν
Οὐκ ἂν λίποιμι τυτθόν.
(Σὺ, χρυσὲ, γοῦν ἄπελθε)
Ἀχανδέας δ' ὀρίνοις,
Αἰγλην τὲ λαμπυρίζοις.

ΕΙΣ ΤΟ ΕΑΡ. ξς'.

Τί κάλλιόν ἐστι βαδίζειν,
Ὅπου λειμῶνες κομῶσιν,
Ὅπου λεπτὴν ἡδυτάτην
Ἀναπνεῖ ζέφυρος αὔρην;
Κλῆμα τὸ Βάκχειον ἰδεῖν,
Χ' ὑπὸ τὰ πέταλα δῦναι,

Ἀπαλὴν παῖδα κατέχειν,
Κύπριν ὅλην πνέουσαν;
(Οὐ τόδε τοὶ καλόν ἐστιν;)

ΞΖ'.

Ξανθῇ δ' Εὐρυπύλῃ μέλει.
Ὁ περιφόρητος Ἀρτέμων.
Πρὶν μὲν ἔχων βερβέρια,
Καλύμματ' ἐσφηκωμένα,
Καὶ ξυλίνους ἀστραγάλους
Ἐν ποσὶ, καὶ ψιλὸν
Περὶ πλευρῇσι βοὸς
Νεόπλυτον εἵλημα
Κακῆς ἀσπίδος·

Ἀρτοπώλῃσι ἡδελοπόρνοισιν ὁμι-
λέων
Ὁ παμπόνηρος Ἀρτέμων
Κίβδηλον ἔυρισκεν βίον,
Πολλὰ μὲν ἐν δουρὶ τιθεὶς
Αὐχένα, πολλὰ δ' ἐνὶ τροχῷ,
Πολλὰ δ' ἐν νώτῳ σκυτίνᾳ
Μάστιγι θωμιχθεὶς, κόμην
Πώγωνά τ' ἐκτετιλμένος·
Νῦν δ' ἐπιβαίνει σατινέων,
Χρύσεια φορέων καθέρματα
Παῖς Κύκης,
Καὶ σκιαδίσκην ἐλεφαντίνην
Φορεῖ γυναιξὶν αὔτως.

ξή.

Ὦ ναξ, πανδαμάτωρ Ἔρως,
Ὦ νύμφαι κυανώπιδες,
Πορφυρέη τ' Ἀφροδίτη,
Χρυσῷ δὴ ἐϊκασμένη,
Συμπαίζουσιν· ἐπιστρέφεαι
Δ' ὑψηλῶν κορυφὰς ὀρέων·
Γουνοῦμαί σε· σὺ δ' εὐμενὴς
Ἔλθ' ἡμῖν· κεχαρισμένης δ'
Εὐχωλῆς ἐπάκουσον.
Κλευβούλῳ δ' ἀγαθὸς γένου
Σύμβουλος· τὸν ἐμὸν δ' ἔρον
Οἶδ', εὖ νῦν σε δεχέσθαι.

ξθ.

Φέρ' αἶρέ με πορφυρέῃ
Ἐνιβάλλων, χρυσοκόμης
Ἔρως, ἐν νεφέλῃ,
Ποικίλῃσι λαμπάνων πτερύγεσσι·
(Σὰ γὰρ φίλτρ' ἐμὸν ἦτορ)
Συμπαίζειν προκαλεῖται·
Ἠδ', ἔστιν γὰρ ἀπ' εὐκτίτου
Λέσβου, τὴν μὲν ἐμὴν κόμην,
Λευκὴ γὰρ, καταμέμφεται·
Πρὸς δ' ἄλλον τινὰ χάσκει.

VARIÆ LECTIONES.

VARIÆ LECTIONES.

ODE I. Page 1.

Ver. 3. Α βάρβιτος. Parma, Faber, Baxter, et Pauw.

ODE II. Page 2.

Ver. 7. Ανδρασι. Parma, Faber, Baxter, Pauw, et Trapp.

8. Οὐκ ἐπεῖχεν. Barnes.

10. Ἁπασῶν. Parma, Faber, Baxter, Pauw, et Trapp.

ODE III. Page 4.

Ver. 3. Βοώτου. Parma, Faber, Baxter, Pauw, et Trapp.

7. Θυραων. Vatican.

9. Σχισας. Trapp.

17. Φερον δε τοξον. H. Steph.

Ver. 19. Καθίσας. Parma, Faber, Pauw.
Καθιξας. Baxter.
25. Εστί. Parma, Faber, Pauw.
Ες τι. Baxter.

ODE IV. Page 7.

Ver. 6. Διακονείτω. Parma, Faber, Baxt. Pauw.
16. Πρὶν ερῶ σε, δεῖ μ' ἀπελθειν. Baxt.

ODE V. Page 9.

Ver. 2. Αναμίξωμεν. Baxter.
5. Πινωμεν. Parma, Faber, Baxter, Pauw, et Trapp.
6. Το ῥοδον φέριςον ἄνθος. Brunck.
7. Εαρος. Parma, Faber, et Pauw.
9. Ῥόδα, τοῖς ὁ πᾶις Κυθηρής. Brunck.
12. Λυρισω. Parma, Faber, et Pauw
Αυρίζω. Baxter.
Στεφωμεθ' οὖν λυρίξων. Brunck.

ODE VI. Page 10.

Tit. Εἰς τὸ ἀὐτό. Parma, Faber, et Pauw.

Εις συμποσιον. Trapp.

Ver. 4. Κούρα. Parma, Faber, Baxter, Trapp, et Pauw.

5. Κατα κισσοῖσι. Parma, Faber, Baxter, et Pauw.

Βρεμοντας. Parma, Faber, Baxter, Trapp, et Pauw.

8. Ἀβροχαίτας. Parma, Fab. Baxt. et Pauw.

10. } Αθυρων προχεει. Parma, Fab.
11. } Baxt. Trapp, et Pauw.

11. Ὀμφάν. Parma, Fab. Baxt. et Pauw.

12. Χρυσοχαίτας. Parm. Fab. Baxt. et Pauw.

14. Καὶ τῆς. Parma, Fab. et Pauw.

ODE VII. Page 12.

Ver. 1. Ταχινθίνῃ. Parma, Fab. Trapp, et Pauw.

2. Βαδίζων. Parma, Faber, Baxter, et Pauw.

10. Εἶπεν. Parma, Faber, et Pauw.

ODE VIII. Page 13.

Ver. 11. Εθέλοντα δὲ φιλῆσαι. Parma, Fab. Baxt. Trapp, et Pauw.

ODE IX. Page 14.

Ver. 2. Πεταται. Parma, Fab. Baxt. et Pauw.

6. Τίς ἐστι, σοὶ μέλει δέ; Parm. Fab. et Baxt.

Τι δ' εστι. Trapp.

21. Πέτεσθαι. Parma et Pauw.

23. Δένδρεσι. Parma.

31. Και δεσπότην Ανακρέοντα. Parma, Fab. et Pauw.

ODE X. Page 17.

Ver. 8. Ὅμως δ' ἂν. Parma, Fab. Pauw, Baxter.

10. Συνοικεῖν. Parma, Faber, Pauw,

11. Παντορεκτη. Pauw, Fab. Parma. Baxter.

13. Συνευνον. Parma, Trapp, Pauw, Baxter.

ODE XI. Page 19.

Ver. 10. Τὰ τερπνὰ. Pauw, Fab. Parma.

ODE XII. Page 20.

Ver. 2. Τί σοι, λάλη χελιδών; Pauw, Parma, Trapp, Baxter, Faber.

ODE XIII. Page 21.

Tit. Εις ἑαυτόν. Pauw, Trapp, Baxter, Faber.

ODE XV. Page 24.

Tit. Εις ἑαυτόν. Pauw, Trapp, Baxter, Faber.

Ver. 11. Ως οὖν. Parma, Pauw, Baxter, Faber.

15. Μὴ δεῖ. Pauw. Faber, Parma.

ODE XVI. Page 25.

Ver. 5. Οὐχὶ νῆες. Pauw, Faber, Baxt.

ODE XVIII. Page 28.

Ver. 1. Καλὴ τέχνα, τόρευσον. Pauw, Parma, Faber, Baxter.

2. Εαρος. Pauw, Parma, Baxter, Faber.

4. Ῥοδα. Pauw, Baxter, Faber.

5. Αργύριον. Pauw, Faber, Baxt.

10. —— Διὸς τε
11. Γονην Ἐυϊον ἡμιν. } Baxter.

12. Μύστις νάματος ἡ Κύπρις. Pauw.
Μνηστηνϑ', ἅματε Κύπριν. Baxter.

Ver. 13. Κροτοῦσα. Pauw.
Κροτοῦσαν. Baxter.

ODE XIX. Page 29.

Ver. 2. Δενδρεα δ' αυτήν. Vatican.

ODE XX. Page 30.

Tit. Εις Κόρην. Pauw, Parma, Baxt.
Ver. 10. Σεῦ χρῶτα. Vatican.
14. Μάργαρος. Vatican.
16. Πάτει. Vatican, Brunck.

ODE XXI. Page 32.

Ver. 1. Δότε γυναῖκες. Vatican.
3. 'Από καύματος. Vatican.
5. Εκείνου. Pauw, Faber, Baxter.
9. Σκεπάζω. Pauw, Vatic. Baxt.

ODE XXII. Page 33.

Ver. 3. Σίει. Pauw.
'Απαλας δ' ἐσεισε. Vatican.
5. Αὐτόν. Vatican.

Ver. 8. Τοιοῦτο. Vatican.

ODE XXIII. Page 34.

Ver. 2. Παρεῖχε βροτοῖς. Vatican.
4. Ιν' ασθενεῖν ἐπελη. Vatican.
6. Εἰ δ' οὖν μὴ τὸ πρίασθαι. Vatic.
16. Τὰν Αφροδίταν. Pauw.

ODE XXIV. Page 36.

Ver. 1. Ετύχθην. Vatican.
3. Χρόνον ἔγνων, ὃν παρῆλθον, } Pauw,
4. Ον δ' ἔχω δραμεῖν, ουκ οἶδα. } Faber.
7. Θθάσῃ τὸ τέλος. Pauw, Baxter.

ODE XXV. Page 37.

Ver. 1. Πίνω. Pauw, Trapp, Fab. Baxt.
3. Τί μοι πόνων, τι μοι γόων. Vatic.
Pauw, Faber, Parma.
5. Θανεῖν με δεῖ, κἂν μὴ θέλω. Pauw,
Faber.
Θανεῖν με δεῖ, κἄκοντα. Baxter.

ODE XXVI. Page 38.

Ver. 1. Οταν ὁ βάκχος εἰσέλθῃ. Pauw, Parma, Faber, Baxter.

ODE XXVII. Page 39.

Ver. 3. Οταν εἰς φρένας τὰς ἐμὰς. Pauw.
Ἀμας. Faber, Parma.
7. Ο τᾶς μέθας ἐραστάς. Pauw, Fab. Baxter.
9. Αφροδίτα. Pauw.
10. Πάλιν. Pauw, Faber, Baxter, Parma.

ODE XXVIII. Page 40.

Tit. Εις Κορην. Vatican.
Ver. 3. Ῥοδέης. Pauw, Faber.
16. Σύνοφρυν. Pauw, Faber, Baxter.
22. Ῥῖνας. Vatican.
23. Τα γαλακτι. Vatican.

ODE XXIX. Page 43.

Tit. Εις νεωτερον βαθυλλον. Vatican.
Ver. 4. Τὰς μὲν. Vatican.
5. Τὰς δε. Vatican.
14. Ἄρεος ἕλκων. Vatican.
16. Φοβεῖται. Vatican.
17. Του δ' απ'. Vatican.
24. Γέμον τὸ. Vatican.
27. Μέγα δὲ. Pauw, Faber, Baxter.
28. Τὸ δ' Αδωνιδος παρῆλθον. Pauw, Baxter, Faber.
39. Ὅτι μοι τὰ. Vatican.

ODE XXX. Page 47.

Ver. 8. Ἔξεισιν. Vatican.

ODE XXXI. Page 48.

Ver. 5. Χ' ὁ λευκόπους. Pauw, Faber, Parma, Baxter.

ODE XXXII. Page 50.

Ver. 3. Ἠμαθῶδες. Pauw, Faber, Baxt.
Κυμαθῶδες. Vatican.
6. Ποῶ. Vatican.
13. Καλλιγυναῖκες. Vatican.
16. Καὶ καρίην ῥόδον τε. Vatican.
18. Τί φῆς αἰεὶ κηρωθείς. Pauw. Fab. Parma.
Τι φής; αιει κηρῷ θες. Baxter.
25. Καὶ τοὺς Γαδείρων ἐκτός. Vatican.

ODE XXXIII. Page 52.

Ver. 2. Ἐτισίη. Vatican.
7. Κραδίη. Vatican.
10. Ὁ δ' ἡμιν ληπτός. Vatican.

ODE XXXIV. Page 54.

Ver. 4. Ὥρας. Pauw.
5. Δῶρα τὰ φίλτρα διώξεις. Vatican.

ODE XXXVI. Page 56.

Ver. 8. Κρυσῆς. Pauw, Faber, Baxter, Parma, Trapp.

9. Πολιαν. Faber.
Πολιοι. Baxter.

11. Τὴν ψυχήν μου κάρωσον. Pauw, Baxter, Trapp, Faber.

ODE XXXVII. Page 57.

Ver. 2. Βρύουσι ῥόδα. Vatican.

13. Κατὰ κλόνον. Vatican.

14. Ἤνθησε. Pauw, Trapp, Parma, Faber.

ODE XXXVIII. Page 58.

Ver. 4. Ἔχων. Vatican.

5. Ο νάρθηξ δ' οὐδὲν ἐστίν. Pauw, Baxt. Faber.

7. Παρέστι καὶ. Faber.
Παρέστω. Pauw, Baxter.

9. Μελίχρουν. Vatican.

Ver. 12. Μέσοισι. Pauw, Baxter, Faber, Parma.

ODE XXXIX. Page 60.

Ver. 5. Ἀπὸ ῥίπλανται. Vatican.
Απορίπλονται μέριμναι. Pauw, Fab. Baxter.
9. Λυσιπαίγμων. Pauw, Baxt. Fab.
10. Πολυανθεσιν ἐν ἄοραις. Vatican.
21. Ὑπὸ κυρτοῖς δὲ. Pauw, Baxter, Faber, Parma.
23. Θιάσῳ τέρπομαι. Pauw, Baxter, Faber, Parma.
25. Τοῦτο μοι. Vatican.
26. Τοῦτ' ἐγώ. Vatican.

ODE XL. Page 62.

Ver. 5. Τᾶς χειρὸς. Pauw, Parma, Baxter, Faber.
Της χειρος. Trapp.
13. Α δ' ἔιπεν. Pauw, Baxt. Faber.
14. Τᾶς μελίττας. Pauw, Baxt. Fab.

ODE XLI. Page 64.

Ver. 3. Ἐφευρετὰν χορείας. Pauw, Faber, Baxter.

9. Λύπα. Pauw, Baxter, Faber, Parma.

10. Ἀνία. Pauw, Parma, Baxter, Faber.

14. Ανεμοτρόπῳ. Vatican, Pauw.

17. Σοι κέρδος. Vatican, Pauw.

18. Οδυρωμένῳ. Pauw, Parma, Fab. Baxter.

24. Θέλουσι. Vatican.

ODE XLII. Page 66.

Ver. 2. Χορείας. Pauw, Faber, Baxter.

3. Ὅτ' ἄν. Vatican.

10. Φθόνον οὐκ οἶδα δαϊκτον. Pauw, Parma.

11. Φιλολοιδόροισι. Vatican.

12. Ἔφευγε. Vatican.

ODE XLIII. Page 68.

Ver. 2. Ὅτε. Vatican.

5. Καινὰ πάντα. Vatican.

8. Σὺ δὲ φιλίχ γεωργῶν. Pauw, Fab. Baxter.

Γεωργόις. Trapp.

10. Βροτοῖσιν. Vatican.

15. Εὖ. Vatican.

17. Ἀναιμόσαρκε. Pauw, Parma.

ODE XLIV. Page 70.

Ver. 3. Μόλιβδον. Vatican.

5. Κίχανεν. Pauw, Trapp, Faber.

6. Δ' ὄναρ εἶναι. Vatican.

Ὄναρ. Pauw, Faber, Baxter.

9. Διολισθένειν. Vatican.

Μεν αλλοις. Pauw, Baxt. Trapp.

ODE XLV. Page 71.

Ver. 2. Λιμνίαις. Vatican.

4. Ἐπόει. Vatican.

Ver. 7. Εμισγε. Pauw, Baxter.
14. Υπεμειδίασε. Pauw, Baxter.

ODE XLVII. Page 74.

Ver. 2. Χορευτάν. Pauw, Baxter.
3. Ἄν δ' ὁ γέρων. Vatican.

ODE XLIX. Page 76.

Ver. 3. et seq. Φιλοπαίγμονες δὲ βάκχαι. Ετεροπνόους ἐναύλους· Γράφε τὰς πόλεις τὸ πρῶτον Ἱλαράς τε καὶ γελώσας· } Pauw, Faber.
3. Φιλοπαίγμονός δε βάκχου. Baxter.
7. Δύναιτο. Pauw, Parma.

ODE L. Page 77.

Ver. 6. Πόθον. Vatican.
9. Φυλάττειν. Pauw, Faber.
Φυλάττων. Baxter.
10. Τέμωσι. Pauw.
Τέμνωσι. Vatican.
12. Θῖητόν. Vatican.

Ver. 14. Εσέτους. Pauw, Faber.

ODE LI. Page 78.

Ver. 1. Ποντῳ. Vatican.
2. Τέχνα. Pauw, Baxter, Faber, Parma.
4. Θαλάττης. Vatican.
5. Ὑπερθε λευκὰν. Pauw, Faber, Baxter.
11. Κύμασιν καλύπτει. Vatican.
12. Ἀλαλήμενος. Vatican.
Αὐτὰ. Pauw.
18. Δηρης. Vatican.
25. Δολερὸν νόον. Pauw, Baxter, Faber.

ODE LII. Page 81.

Tit. Εις Οἶνον. Pauw, Faber, Baxt. Parma.

Ver. 2. Φέρουσιν. Trapp.
5. Πατοῦσιν. Vatican.
10. Εκζεοντα. Trapp.

Ver. 11. Πίνῃ. Pauw, Faber.

15. Ἐλυσθεὶς. Pauw, Parma, Fab. Baxter.

19. Θέλγων. Pauw.

20. Προδότην. Vatican.

ODE LIII. Page 83.

Ver. 2. Μελομαι. Vatican.

Θερινόν. Pauw.

3. Συνεταιρεῖ αὔξει μέλπειν. Pauw, Faber.

Συνεταιροι αυξοι. Baxter.

5. Βροτῶν καρμα. Vatican.

11. Ποιοῦντα. Pauw, Faber.

16. Α σοφῶ. Vatican.

19. Τί δὲ δίχα τοῦ ῥόδου. Vatican.

24. Νοσοισιν. Vatican.

29. Φύσιν. Vatican.

35. Ῥόδον' αγητον. Vatican.

38. Θεῶν δ' ὁμοι. Vatican.

40. Ανέθηλειν. Vatican.

ODE LIV. Page 86.

Ver. 1. Ὅτ' εγώ σε νέοις ὁ. Vatican.
Ὁμίλουν. Pauw.
Ομιλω. Baxter.
2. Ἦηα. Pauw, Faber.
Ηϐα. Baxter.
7. Ἐκὰς. Pauw.
9. Διονυσίοις. Vatican.
10. Φερέτω ῥοιάν. Vatican.

ODE LVI. (Page 89.) LVIII. Pauw.

Ver. 2. Κάρα. Pauw.

ODE LVII. (Page 90.) LIX. Pauw.

Ver. 11. Ὑποπίνοντες. Pauw.

ODE LXV. (Page 101.) LVI. Pauw.

Ver. 1. Δραπέτας. Pauw.
8. Τῷ δραπέτα τῷ χρυσῷ. Pauw.
15. Προσεῖπεν ὁ δραπέτας. Pauw.

Ver. 16. Μέθαν δ' οἱ φροντίδων Pauw.
18. Γένωμαι λαρόν. Pauw.
22. Κέκλυθι ἀδεῖς. Pauw.

FINIS.

**Ex Officinâ Gul. Bulmer et Soc.
in vico Cleveland Row.**

N. Schweigh

BSB Bayerische StaatsBibliothek
MDZ Münchener DigitalisierungsZentrum Digitale Bibliothek

Anacreon,

Odaria

Londinium 1802
A.gr.a. 247
urn:nbn:de:bvb:12-bsb10232416-1